

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/27 II LEGISLATURA

Any 1990

Número 108

Presidència del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 29 de novembre del 1990, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PROPOSICIONS NO DE LLEI.

1).- R.G.E. núm. 2658/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a inclusió del català dins el Programa Lingua.

2).- R.G.E. núm. 2697/90, presentada pel Grup Parlamentari CDS, relativa a la creació d'un Centre de Deteció, Diagnòstic i Tractament.

3).- R.G.E. núm. 2659/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a substitució dels punts bàsics en la seva totalitat, per part del Congrés dels Diputats, de la declaració de Parc Nacional i Reserva Integral de Cabrera.

II.- DEBAT:

De presa en consideració de la Proposició R.G.E. núm. 2657/90, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a addició d'una Disposició Addicional a la Llei 9/1990 d'atribució de competències als Consells Insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat.

III.- DICTAMEN:

De la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressuposts del Projecte de Llei R.G.E. núm. 2087/90, de tributació dels jocs de sort, envit o atzar a les Balears.

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats, bones tardes. Començam aquesta Sessió plenària ordinària, que serà la darrera d'aquest període de sessions, segons l'Ordre del Dia que s'ha repartit a les Sres i Srs Diputats.

1.2.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 2658/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES RELATIVA A INCLUSIÓ DEL CATALÀ DINS EL PROGRAMA LINGUA.

EL SR PRESIDENT:

El punt primer es refereix a proposicions no de llei; la núm. 1 és la registrada amb el núm. 2658/90, subscrita pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, sobre inclusió del català dins el Programa *Lingua*. Per defensar aquesta Proposició no de Llei, té la paraula el Portaveu del Grup proponent, Sr López i Casasnovas.

EL SR LOPEZ I CASASNOVAS:

Sr President. Srs i Srs Diputats.

L'any 86, el segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana, al qual record que es van adherir per quasi total unanimitat aquest Parlament i les institucions públiques de les Illes Balears, reclamava, en el seu punt onzè la ratificació per part dels Parlaments Espanyol, Francès i Italià del conveni europeu de cooperació transfronterera i "quan s'escaigui" - diu - de la Carta Europea de la Llengües Minoritàries.

El Parlament basc, dins la seva col·lecció, d'altra banda magnífica, d'informes i documents ha publicat dos volums sobre les minories lingüístiques d'Europa Occidental, on es recullen tots els documents que van des del 1492 fins l'any 1989, i al volum núm. 2 es contempla la Carta Europea de les Llengües Minoritàries, promulgada l'any 1988 i que té un valor de recomanació, encara que no és d'obligat compliment, per als Estats de la Comunitat Europea.

Dins aquest marc internacional és on voldríem que s'encabís la proposta que avui presenta el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Les Illes Balears, pel fet de

no tenir competències en Educació, han participat i participen en el procés de disseny i experimentació del Projecte de reforma educativa inclòs dins el conjunt anomenat Territori MEC. Una característica bàsica d'aquest Territori MEC és la seva identitat lingüística castellana, amb nosaltres, les Illes Balears, com a única excepció marginal.

Resoldre l'escassa eficàcia de l'ensenyament escolar dels diferents idiomes és un objectiu imprescindible del programa de reforma de l'ensenyament, un objectiu que d'altra banda, també a nivell de formulació, s'ha plantejat la Direcció General d'Educació d'aquesta Comunitat Autònoma, malgrat que no té competències per dur a la pràctica aquest disseny.

Creim que caldria introduir mètodes i recursos pedagògics més adients que els que s'han usat fins ara per tal de garantir que els alumnes adquireixin uns coneixements suficients dels idiomes que han estudiat al llarg de la seva escolaritat. L'objectiu ha de ser dotar els alumnes de competència plurilingüística en sintonia amb les estratègies educatives de la Comissió Europea, que amb la perspectiva de la creació del mercat únic, l'any 1992, d'aquí a dos anys, incrementarà els coneixements lingüístics dels europeus.

Amb aquesta visió, diríem economicista, del mercat únic, s'emmarca dins aquest el Programa *Lingua*, un programa que intenta fer possible l'exercici del dret a la lliure circulació amb la superació de les barreres lingüístiques. Aquesta és la dinàmica històrica dins la qual la nostra llengua catalana s'haurà de guanyar el seu lloc i la seva normalitat. El repte és molt difícil i pel camí que ara mateix anam, el desenllaç previsible és més tost incert. La potenciació del plurilingüisme paneuropeu pot reforçar la bel·ligerància d'aquelles ideologies. En nom del pragmatisme i de la universalitat, combaten els processos de la normalització de les llengües no estatals, però també hem de ser una mica més optimistes i creure que hi ha estratègies capaces d'evitar aquests perills.

En primer lloc, caldrà convertir el català en la primera llengua; en la pròpia, de veritat, del sistema educatiu de les nostres illes i dels Països Catalans. L'aprenentatge de tots els altres idiomes s'ha de fer a partir de la llengua catalana. Paral·lelament al foment del plurilingüisme, caldrà enfortir també la lleialtat activa dels ciutadans envers la llengua nacional del país. A les nostres illes, l'ús d'aquesta llengua

nostra ha d'esdevenir socialment necessari en tots els àmbits de la vida pública i avui encara no ho és.

En el cas que l'increment del plurilingüisme no vaya precedit d'un procés de veritable normalització de cada llengua dins el seu propi territori, l'Europa sense barres lingüístiques pot acabar essent l'enterrament definitiu de les llengües no estatals que existeixen en el seu si, i en aquest cas no fa falta cap llei de policia mortuòria: l'enterrament vindrà per una dinàmica irreversible, si no s'hi posa remei amb mitjans propis, i un d'aquests mitjans hauria de ser l'aducció de recursos a través de la reforma educativa, d'una reforma que vulgui ser vàlida per al nostre país i que, per tant, es plantegi aquestes qüestions i ofereixi alternatives que garanteixin la normalització social del català i el plurilingüisme individual com a dos fets conciliables, possiblement compatibles, necessàriament competibles dins el marc del mercat únic europeu; un repte, idó, que tan sols podrà tenir un bon desenllaç si es produeix una política enèrgica a favor de la normalització integral de la nostra llengua nacional.

Sabem que no tenim els recursos, que encara no tenim les eines per poder entrar a fer aquest redreç, però també sabem que hi ha notícies que no podem deixar de tenir en compte. Els ministres d'Educació dels Estats membres de la Comunitat Europea ja estudien la revisió del programa *Lingua*, i en el transcurs d'aquesta revisió probablement serà possible introduir la nostra llengua, el català, com a llengua europea dins aquest marc d'ensenyament. De la mateixa manera que el Parlament de les Illes Balears es va manifestar a favor d'introduir el català com a llengua oficial entre les que s'utilitzen a la Comunitat Europea, ara no hem de deixar passar l'ocasió per fer valer el nostre testimoniatge. Probablement no serà altra cosa que açò, però és un testimoniatge necessari, perquè en el dossier que ha servit per garantir la presència del català dins Europa, hem vist que s'han tingut en compte les decisions dels Parlaments de Catalunya i de Balears, en aquest cas.

Presentam, idó, aquesta Proposició no de Llei. Demanam que el Parlament de les Illes Balears insti el Ministeri d'Educació i Ciència perquè negociï en el si del Consell de Ministres d'Educació de la Comunitat Europea la inclusió del català dins el Programa *Lingua*. Creim que d'aquesta manera serà possible tenir un estaló més que permeti que el català sigui una llengua moderna, operativa i socialment necessària. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula la Consellera d'Educació, Cultura i Esports, Sra Mª Antònia Munar.

LA SRA CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Mª Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

La política del Govern Balear quant a difusió i promoció exterior de la llengua catalana és prou explícita, atès que va trametre al Parlament Europeu la petició 161/89 so-

bre la declaració del català com a llengua oficial a les institucions europees i, d'altra banda, ha participat en totes les fires més importants - *Expolingua*, *Expolangue* - que versen sobre els temes lingüístico-culturals per tal de promocionar a l'exterior, juntament amb les altres Comunitats Autònomes, la llengua pròpia, la llengua i la cultura de la nostra Comunitat.

Pel que fa concretament al programa *Lingua*, he de dir que el Director General de Cultura participà en la reunió dels responsables de política lingüística de les Comunitats Autònomes amb llengua pròpia, celebrada a Santiago de Compostela el passat mes de juny, en la qual es decidí que "el Gobierno del Estado ha de velar para que todas las lenguas de España participen en los programas comunitarios que, como el caso del Programa *Lingua*, incidan en el futuro de las lenguas".

És evident, doncs, que el Govern Balear és favorable a la inclusió del català en el Programa *Lingua*, per la qual cosa assumeix aquesta Proposició no de Llei presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES i, si s'escau, trametrà al Ministeri d'Educació i Ciència del Govern de l'Estat, la proposició del Parlament de les Illes Balears en aquest sentit.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr Ricci.

EL SR RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr President. Sols dir que ens adherim a l'Exposició de Motius i a la mateixa Proposició no de Llei que ha defensat el Sr López, amb el convenciment que el Govern de l'Estat o, tal com diu la Proposició, el Govern d'Espanya, tindrà la capacitat d'incloure la nostra llengua dins aquest Programa *Lingua*. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Damià Pons.

EL SR PONS I PONS (Damià):

Sr President. Sres i Srs Diputats.

El Grup SOCIALISTA comparteix plenament la preocupació que el català no perdi l'hora d'Europa. És evident que dins una ideologia europeïsta - nosaltres la compartim plenament, l'hem impulsada - no seria bo que en aquesta nova Europa, al mateix que es construeix una unitat política, una unitat econòmica on es reforcen els lligams i els intercanvis culturals, es produís un efecte negatiu sobre els elements lingüístics més desfavorits per no ser dotats del caràcter d'oficialitat, sinó, en alguns casos fins i tot de cooficialitat.

El català ha donat passes molt positives, ha mostrat

una dinàmica de cara a Europa que li ha fet guanyar posicions, però al mateix temps és necessari que els Parlaments dels territoris que tenen com a pròpia la llengua catalana no deixin passar cap oportunitat de saber que la nostra llengua també és una llengua europea. Europa ha de ser la pàtria dels pobles, la pàtria de les nacions i també la pàtria de les llengües, no ha de ser el fossar de les llengües minoritàries, sinó que precisament ha de ser l'àmbit on aquestes llengües agafin una dinàmica i obtenguin un status, una dimensió molt més enllà del seu estricte àmbit territorial.

Hi ha una dinàmica que ja ve d'enrera; jo crec que hi ha fita important, que va ser quan en el Parlament de Catalunya, dia 10 de febrer del 1988, la Comissió de Política Cultural va aprovar la iniciativa de tots els Grups d'interessar l'estatus de declaració del català com a llengua oficial de les institucions europees. Per tant, nosaltres, compartim avui aquesta iniciativa que ha dut aquí el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, per anomenar-lo amb la seva exacta denominació.

El que sí demanàvem és que, si una altra vegada es presenten iniciatives semblants tinguem l'interlocutor més adient. Observem que el Parlament de Catalunya, com a institució d'assemblea legislativa, dia 10 de febrer del 88, quan va interessar la declaració del català com a llengua oficial de les institucions europees, va tenir simultàniament dos interlocutors: un, adreçar-se al Parlament Europeu, de Parlament a Parlament, i un altre, instar el seu Govern, el Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, a dirigir-se al Govern de l'Estat, perquè encara que la Proposició és absolutament feliç quant a intencions, que el Parlament de les Illes Balears insti no ja al Govern de l'Estat, sinó una de les seves àrees d'actuació, dels seus organismes, que és el Ministeri d'Educació i Ciència, no diríem que sigui absolutament incorrecte, però tal vegada hauria estat més encertat que el nostre Executiu es dirigís a l'Executiu a nivell d'Estat, perquè aquest fos el camí perquè el català arribàs com a llengua europea a través del Programa *Lingua*.

Amb aquestes matisacions, voldríem felicitar el Grup Parlamentari que ha tengut la iniciativa, una iniciativa que demostra un interès per una llengua que, tot i que encara avui s'hagi creat una àrea de consens de cara a la seva normalització, ho és que anem donant passes, perquè, com diuen, la confiança mata els homes i confiar que ja s'ha fet tot podria determinar una erosió preocupant de la nostra llengua. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr Alfons Salgado.

EL SR SALGADO I GOMILA:

Moltes gràcies, Sr President. A nosaltres, en cavi, en aquest cas ens sembla molt adient l'interlocutor que el Grup proponent, el PSM-EEM, Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, planteja en la seva Proposició no de Llei, a pesar que també és un cas típic que fa devers un minut i mig aquesta Proposició s'hagués pogut aprovar per unani-

mitat i sense cap tipus de discussió.

La votarem a favor, naturalment, a pesar que la particular exposició de motius del Sr López, no la que apareix aquí, suggeriria posar certs entrebancs. No obstant això, senyors del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, votarem a favor.

EL SR PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix sotmetre a votació la Proposició no de Llei que ha estat objecte del mateix.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la Proposició no de Llei núm. 2658/90 del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat de la Cambra.

I.2.-) PROPOSICIÓN NO DE LEI R.G.E. NÚM. 2697/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI CDS, RELATIVA A CREACIÓ D'UN CENTRE DE DETECCIÓN, DIAGNÓSTIC I TRACTAMENT.

EL SR PRESIDENT:

Passam a debatre la Proposició no de Llei núm. 2697/90, presentada pel Grup Parlamentari CDS, relativa a creació d'un centre de detecció, diagnòstic i tractament per prevenir els càncers femenins. Per defensar aquesta proposta, té la paraula la Diputada Sra Mª Antònia Aleñar.

LA SRA ALEÑAR I PUJADAS:

Gracias, Sr Presidente. Sras i Sres Diputados.

La medicina preventiva es indiscutible e incuestionable. Nada mejor, para demostrar su importancia que recordar el aforismo de Hadchet: "Si la gente se está cayendo de un precipicio, es más humano y más barato colocar una defensa a la altura de donde se caen que construir un hospital perfectamente dotado con personal y material en el fondo".

A medida que una sociedad avanza, más importancia tiene la medicina preventiva y cada vez más la población toma mayor conciencia de ello. A esto hay que añadir que los profesionales de la información, a través de los distintos medios de comunicación, continuamente están informando sobre las enfermedades y su prevención, y la consecuencia inmediata es una mayor demanda de medicina preventiva por parte de la sociedad.

Hay conceptos que se manejan y confunden con relativa frecuencia, como cuando se habla, por ejemplo, de prevención del cáncer de mama y se confunde el término con el de diagnóstico precoz; el descubrir temprano un tumor pequeño no es lo mismo. Indudablemente las posibilidades de curación son muchísimo mayores ante un tumor in-

cipiente que ante uno que ya está en período de invasión. ¿No creen ustedes que es mejor tratar las lesiones benignas, así como dar una correcta información a la población sobre las causas de la enfermedad para su prevención, que tratar el mal una vez instaurado?

Desde nuestro punto de vista, la medicina preventiva debe asentarse, en líneas generales, en dos grandes pilares: Prevención primaria, cuya finalidad, de una parte, es conseguir la eliminación de los factores de riesgo conocidos, y, de otra, una educación sanitaria con la finalidad de que el sujeto no llegue a desarrollar hábitos que lo exponen al riesgo o evitar que abandone o deje de estar expuesto a estos factores. La prevención secundaria, que en sentido estricto sólo se alcanza si el cáncer es diagnosticado en un estado en el que pueda interrumpirse la evolución natural de la enfermedad.

En el XIII Congreso Internacional del Cáncer celebrado en Seattle, en Estados Unidos, se afirmó que uno de cada tres enfermos de cáncer se curan y otro puede ser curado con un diagnóstico precoz. Ahora bien, una vez que tomamos conciencia de la actuación de la medicina preventiva surge la pregunta de qué hace el ciudadano. A nivel oficial, prácticamente nada. El INSALUD no tiene unidades de medicina preventiva y lo poquito que hace són - permítanme la expresión - auténticos parches. Los médicos de familia y los centros de salud, así como los médicos de cabecera y los especialistas hacen tan sólo medicina asistencial, es decir, curativa. Tan sólo los ginecólogos hacen una pequeña parte de medicina preventiva cuando actúan en detrimento de la medicina asistencial.

¿Qué sucede? Que ante las campañas de prevención del cáncer genital, por ejemplo, los médicos de familia o los de cabecera remiten a las mujeres a los ginecólogos para que realicen revisiones, saturando con ello los listas de espera, y cuando surge una paciente que presenta una patología ginecológica y es informada que tiene que esperar unos meses para que pueda ser atendida, desiste y acude a la medicina privada para solucionar su problema. En la presente Proposición no de Ley solicitamos un Centro de prevención para el cáncer femenino, pero esto no quiere decir que renunciemos a un Centro de medicina preventiva del cáncer en general, sin discriminar sexos o etiologías, con registros como los que ya funcionan en otras Comunidades Autónomas, por ejemplo en Zaragoza, Navarra, Asturias, Murcia y País Vasco.

Lo hemos solicitado por varios motivos. Primero, porque en las propuestas aprobadas en el seno del Consejo Interterritorial del Sistema Nacional de Salud de día 4 de junio del 90, elevadas por la Comisión de seguimiento de programas de salud, donde estuvo presente nuestra Conselleria de Sanidad a través de sus representantes legales, se aprobó la detección precoz de los cánceres ginecológicos. En segundo lugar, porque según diversos autores consultados, de cada 100 mujeres, 7 o 12, según el autor, parecerán un cáncer de mama y, además, el 90% de los tumores de mama son detectados por las propias mujeres, llegando en ocasiones al médico cuando el tumor está en estado avanzado. En tercer lugar, lo hemos solicitado porque conside-

ramos que el Centro de Orientación Familiar de la Conselleria de Sanidad tuvo su razón de ser en un tiempo en que no se hacía planificación familiar a nivel de ambulatorio y vino a ofertar - es decir, a satisfacer - una demanda de la población.

Actualmente, asumida la planificación familiar por el INSALUD, donde los ginecólogos la llevan a cabo en cada centro de salud, amén de los especializados en planificación familiar, como el de Camp Rodó, el Centro de la Conselleria viene a ser uno más y no satisface ninguna necesidad que no tenga ya cubierta la población. Hay que tener en cuenta, además, que en el INSALUD las mujeres recibían gratuitamente, por ejemplo, los dispositivos intrauterinos, cosa que no sucede en el Centro de la Conselleria, sin contar con las recetas de anticonceptivos, análisis, etc.

Sería conveniente que dicho Centro se reconvirtiera en un centro de prevención del cáncer femenino, aunque y cuando no nos oponemos a su funcionamiento siempre y cuando la Conselleria monte uno de los que solicitamos. Por la importancia de la medicina, por la poca atención que nuestros conciudadanos reciben de nuestra Comunidad, para llevar a cabo un trabajo digno como se lleva en otras Autonomías i no dar fondos a particulares para que realicen un trabajo que compete a la Conselleria de Sanidad, es por lo que el Grupo Parlamentario CDS insta al Gobierno de la Comunidad para que, a través de la Conselleria de Sanidad, cree un Centro de detección, diagnóstico y tratamiento para una prevención de los cánceres femeninos. Gracias.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Diputat Sr Sebastià Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr President. La Diputada Sra Aleñar, en representació del CDS, ha presentat una iniciativa que quan la vàrem llegir per primera vegada ens va semblar una iniciativa que en part ja recollien les distintes institucions i que, tant INSALUD com la Conselleria de Sanitat com l'Associació que lluita contra el càncer d'alguna manera ja anaven fent campanyes i atenent el problema, però vàrem cometre l'equivocació de pensar que això funcionava i fins i tot vàrem mirar una mica la Memòria de l'any contra el càncer, que precisament és molt recent. A partir d'aquí vàrem començar a investigar una mica i ens trobàrem que hi havia moltes dificultats entorn a una proposta que ens semblava que ja estava en marxa i bastant ben encarrilada.

Certament hi havia unes campanyes publicitàries, és ver que hi ha uns cartells en els centres de salud, és cert que l'Associació de lluita contra el càncer ha fet qualche cosa en col·laboració amb INSALUD i certament a la Conselleria de Sanitat es poden atendre casuístiques en aquest respecte, però d'això a un tractament integral del problema, que és el que proposa la Sra Aleñar, i a coordinar bé

les distintes institucions i aprofitar bé els distintes centres oncològics - en aquestes illes hi ha bons especialistes, per exemple, a l'Hospital General - la realitat n'és molt allunyada.

A més a més, darrerament hi ha hagut professionals de la Sanitat pública o de la privada que han aportat dades i, per exemple, aquests fenòmens tan curiosos i peculiars de no poder donar abast a les demandes de dones que van a centres sanitaris quan es troben en problemes d'aquestes característiques i es preocupen, influïdes per una sèrie exitosa de la televisió, i demanen que les observin i que els facin un diagnòstic, és quan un pensa que la iniciativa que presenta la Sra Aleñar realment podria haver-se plantejat amb una altra dialèctica, però que certament és interessant i positiva. No es pot dir altra cosa, no serfem sincers si no entràssim a veure un poc aquest problema cultural i sanitari que hi ha dins la societat i que, encara que es vagin fent cosetes, certament no es fan les suficients.

Dic això perquè en principi nosaltres consideràvem que aquesta proposta era molt sectorial, molt parcial, però després d'observar aquesta polèmica sobre *Cristal* i tot el que ha dut darrera - sí, Sr Quetglas: la sèrie *Cristal* ha fet atendre, a Mallorca, moltes més dones de les previstes als centres sanitaris quant a aquestes qüestions; és curiós, però és així; vostès riuen però és un fet: jo també he vist *Cristal* quan he hagut llegit que descobria problemes que jo ignorava relacionats amb aquesta dialèctica - és quan pensam que certament val la pena que ens esforcem i que el Govern miri d'articular aquest projecte per ventura amb altres de seus, d'INSALUD, etc., i que entre tots actuïn en una bona línia.

Insistim que a Balears hi ha bons professionals per atendre aquest tema, que hi ha bons equips a la Sanitat pública i a la privada. Jo he recordat l'Hospital General, també podria recordar INSALUD, en general, i centres privats, això és indubtable, i també sabem que l'Associació de lluita contra el càncer fa algunes actuacions, però creim que la proposta és bona. Ara bé: jo també voldria fer un parèntesi, no ho hem esmenat, però certament crec que almanco ideològicament ha de quedar aclarit: També hauria de formar part d'un procés de qüestió integral respecte de la dona que inclogués Sanitat, Cultura, Educació, etc. En aquest Parlament es va crear una Comissió, una Comissió important que ens va donar a tots una certa esperança després de set anys de parlar-ne i certament en aquest sentit hem fet un poc d'aigua, és a dir, se n'ha parlat, però la veritat és que la cosa ha quedat aturada. Avui és una bona ocasió per posar en marxa una iniciativa que, si més no, és positiva. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Gómez Arbona. M'ha passat per alt que hi havia una esmena; la defensí ara, perquè pertocava defensar-la primer, però no me n'he adonat. Li deman excuses. Té la paraula el Diputat Sr Gómez Arbona.

EL SR GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr President. Davant aquesta Proposició no de Llei del Grup del CDS, en primer lloc el nostre Grup ha de dir que creim que és una Proposició no de Llei voluntarista i, per descomptat, oportuna. Dic això perquè coincideix amb la campanya que s'ha fet aquests dies; no sé si la Portaveu del CDS ho ha fet a posta, però li ha sortit bé.

També dic que és voluntarista perquè jo crec que hi ha un poc de desconeixement tant de la prevenció com del que seria un programa complet de lluita contra el càncer. Nosaltres creim que, seguint exactament el text de la Proposició no de Llei, començaríem la casa per la teulada; que el que s'hauria de fer i haver demanat al Govern és un programa integral de lluita contra el càncer on hi hagués una unitat funcional centrada en un hospital com el de Son Dureta, que incentivés la detecció precoç, el *crininc*, a nivell d'ambulatori d'atenció primària, i així seria molt més completa. Demanar que es creï un centre per a la detecció, diagnòstic i tractament ens sembla una intenció molt bona, però no ajustada.

Nosaltres creim que realment la Conselleria de Sanitat hauria de fer açò, atès que té les competències de promoció de salut i de planificació sanitària i podria preparar molt bé un programa de promoció de salut que marqués l'hospital de referència - podria ser Son Dureta, on en aquest moment es fan campanyes contra el càncer i que la Comunitat Europea ha assenyalat com un dels hospitals d'Espanya per fer les jornades a portes obertes del càncer - i juntament amb el programa d'atenció precoç a nivell d'ambulatori que es van posant en marxa en els centres de salut seria, com he dit abans, una campanya realment àmplia.

Per una altra part, s'ha de dir que en aquests moments els epidemiòlegs tenen dubtes sobre les campanyes preventives. A altres països on fa llarg temps que tenen campanyes d'informació sobre el tema del càncer de mama, s'ha vist que fa trenta anys que la taxa d'aquest càncer no ha disminuït. Per tant, s'ha posat en dubte, i, a més a més, fets com el de *Cristal*, que ha esmentat el Sr Serra, realment fan pensar que una campanya mal feta pugui dur a uns resultats dubtosos. Jo entenc que la intenció que tenia la Portaveu de convertir un centre que sembla que en aquest moment no s'utilitza en un centre de detecció de càncer era correcta, però un altre dels temes que no veim clar - d'aquí, la nostra esmena - és que sigui únicament de càncers femenins. Vostès saben, i si no ho saben ho haurien de saber, que hi ha càncers d'homes molts freqüents, com els de pròstata, que tenen un diagnòstic fàcil; un TAC del rectal és molt manco costós i quasi tan fiable com una mamografia.

Per tant, jo crec que si s'ha de fer una acció s'ha de fer per a tothom, no hem de dirigir únicament les nostres accions a les dones i deixar de banda els homes, que també tenim els nostres problemes, i per això hem presentat la nostra esmena. En resum, creim que hi ha molt a fer quant a prevenció i diagnòstic precoç dels càncers en general, no únicament dels femenins, i que el Govern Balear en aquest cas tampoc no s'ha esforçat a fer una campanya de promoció de salut i planificació de lluita contra el càncer. Com que creim que aquesta Proposició no de Llei és plena de

bona voluntat i que la intenció és correcta, anunciam que ens abstenem. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup MIXT, té la paraula el Diputat Sr Ricci.

EL SR RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr President. Pràcticament defensades la proposta i l'esmena, jo m'adhereixo totalment al que acaba de dir el Sr Gómez Arbona: que indiscutiblement la problemàtica és general i seriosa, que és un tema prou important, a tenir molt en compte, per bé que també s'hauria de fer una anàlisi del que a vegades demanam aquí. Des del moment que la Portaveu proposant ha dit aquí dins que INSA-LUD, que és una entitat nacional amb una capacitat econòmica importantíssima, feia autèntics "parches", pretendre ni més ni menys que es faci un centre jo crec que d'unes dimensions importants - no és un despatxet, és un centre - de detecció, diagnòstic i tractament per a una prevenció de càncers no solament femenins, sinó generals, totalment d'acord amb el que ha dit el Sr Gómez Arbona, jo suposo que quan es demana una cosa així també s'ha de fer una quantificació de les despeses.

A mi m'agradaria saber si algú, tant la proposant com el mateix Sr Gómez Arbona amb la seva esmena, que recolzam totalment, ha fet un càlcul del que significaria per a aquesta Comunitat Autònoma la realització d'aquest projecte. Pot fer-ho? Té capacitat? Indiscutiblement INSA-LUD no ho ha fet i, repetint paraules que s'han dit aquí dins, el poc que fa són autèntics "parches", i a nosaltres, una Comunitat amb pocs doblers que no tenim transferències en Sanitat i que, a més a més i no sé per quin motiu, se'ns vol comparar amb altres Autonomies que han fet un treball digne, ens demanen que ho fem.

Vull dir clarament que la idea és molt bona, que d'aquestes idees bones i necessàries n'hi ha moltes i que aquesta segurament és de les més importants, però toquem de peus a terra: Quan parlem de fer alguna cosa, hem de veure si vertaderament la podem fer i, com a mínim, parlar del tema econòmic i de les possibles maneres de fer-la, no dir simplement "facem una cosa bona i punt". Tots volem fer coses bones i indiscutiblement sempre tendran el nostre suport; després hi ha la possibilitat de fer-les o no. M'agradaria, en resum, que algun dia aquest projecte es pugui dur endavant, perquè el crec necessari i bo per als nostres ciutadans. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr Vicens Serra.

EL SR SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Si hagués de rebatre aquesta Proposició no de Llei

amb arguments com els que s'han dit fins ara, segurament no podria, sobretot quan fa uns dies, com s'ha dit abans, es feia una col·lecta contra el càncer, amb la qual s'incrementava l'especial sensibilitat que existeix genèricament entorn d'aquesta malaltia. No obstant això, en aquesta Cambra hem de manejar altres conceptes, a part dels purament humans, principalment les delimitacions competencials.

Per fer una introducció com la que s'ha fet fins ara, comentarem una sèrie d'estadístiques que jo també vull aportar. En el Regne Unit, el càncer de mama es cobra al voltant de 15.000 víctimes per anys, diagnosticant-se anualment 24.000 casos nous. Espanya es troba entre els tres darrers països de la Comunitat Autònoma quant a taxa de mortalitat per tumors malignes, però es va fent més greu a mesura que augmenta el desenvolupament econòmic. Per exemple, el càncer de mama i d'úter experimenten un augment clar, de tal manera que a Espanya el càncer és la segona causa de mort i la primera per a la població d'edats entre els 35 i els 75 anys.

Catalunya presenta una mortalitat de 12.000 persones per any, sense oblidar els 15.000 malalts oncològics que pateixen dolors per aquest motiu. A Balears, un 23,2% de morts són per càncer. També s'ha de dir que només un escàs 12% de les dones espanyoles es beneficien d'un diagnòstic precoç dels càncers femenins. La falta d'assiduitat a les consultes ginecològiques s'evidencia més quan es comparen a les restants de la Comunitat Econòmica: la mitjana és del 48%, la xifra mínima és la de Portugal, amb un 8%. S'ha de recordar que mama, coll de l'úter, vulva i d'altres òrgans femenins reproductors són especialment assequibles al diagnòstic precoç i que si aquest es produeix en la primeres fases es pot arribar a un taxa de curació elevada.

La XI Setmana de lluita contra el càncer, celebrada del 8 al 14 d'octubre i presentada per la Presidenta de l'Associació Espanyola de lluita contra el càncer i el Ministre de Sanitat es va centrar en dos factors essencials d'aquesta malaltia: tabac i alcohol, que són els primers factors en el Codi Europeu contra el càncer, atès que el 40% de les morts per aquest motiu s'atribueixen o relacionen amb aquestes causes, per bé que els tipus de càncer que produeixen són els que es poden prevenir més fàcilment encara que canviant radicalment l'estil de vida. S'ha de recordar que de 1.516 xigarrets per habitant i any, del 1960, s'ha passat, el 1988, a 2526, encara que els dos darrers anys aquesta xifra ha baixat lleugerament. D'aquesta manera, es pretén aconseguir l'objectiu OMS, de reduir, abans de l'any 2.000, la mortalitat per càncer en la població menor de 65 anys en un 15%. Conclusió d'aquesta introducció: Que el diagnòstic precoç i la prevenció són les dues armes millors contra el càncer femení o masculí.

La Proposició no de Llei del CDS, amb l'esmena del Grup SOCIALISTA, pretén la creació d'un Centre de prevenció, diagnòstic i tractament oncològic dependent de la Comunitat Autònoma. Volem subratllar tres punts d'aquesta proposta: Creació, tractament i dependència d'aquesta Comunitat Autònoma. No es sol·licita un programa ni un millor aprofitament de recursos, fonamentalment de prevenció i diagnòstic precoç, com comentàvem abans, dels

centres de rehabilitació familiar de la Conselleria de Sanitat de la Comunitat Autònoma en col·laboració amb la xarxa sanitària autonòmica o estatal, inclòs el Centre de l'Associació Espanyola contra el Càncer. No es demana això, es demana la creació d'un altre centre que, a més, compregui el tractament.

Això ens du a una sèrie de reflexions, que jo concretaré en tres. La primera és una dada que vaig trobar l'altre dia, llegint una publicació mèdica. Hi ha un hospital del Regne Unit, el Royal Hospital, que amb el suport del Ministeri de Salut del mateix Regne Unit, vol incorporar un centre amb al principal objectiu d'erradicar el càncer de mama i que funcionarà conjuntament amb l'Institut d'Investigació sobre el càncer que ja existeix en aquell hospital. Doncs bé, la inversió prevista únicament per a la dedicació al càncer de mama i amb el suport d'aquest centre d'investigació ja existent, és de 2.600 milions de pessetes.

Per altra part, s'han de comentar els continus avanços en el diagnòstic i tractament, que van des de les funcions aspiratives, mamografies, exàmens psicològics, pneumoquístografies, quimioteràpia, marcadors tumorals, fins a ecotomografies, laser quirúrgic de CO₂, accelerador lineal - per cert: val 300.000 milions sense contar la infraestructura i s'instal·larà pròximament a Son Dureta, segons s'ha comentat - a més de radioteràpia intro-operatòria o ràdioneurocirurgia. Tot això té un cost que ha de pagar l'Administració competent, açò és evident, però ¿ha de ser la Conselleria de Sanitat de la Comunitat Autònoma? Jo crec que no. Pensem que parlem d'una promoció secundària i terciària. Jo em pregunto que, si en assistència social es demana un reconeixement únic, tal vegada plantegem aquí una xarxa paral·lela, és a dir, una duplicitat. Això em recorda allò de "divide y vencerás".

La meua tercera reflexió sobre aquesta Proposició no de Llei, malgrat la bona intenció amb què s'ha fet, és que tot això que hem comentat requereix un personal. Actualment es demana un replantejament de la formació mèdica en el camp de la ginecologia, de cara al 93, perquè és difícil comparar, aplicar tractaments de radioteràpia i aplicar els sistemes moderns de diagnòstic per imatge. També correspon això a la Comunitat Autònoma?

Comparem la seva proposta amb el que es fa a altres bandes. Vegem, per exemple, el que es fa a Catalunya. A Catalunya hi ha un programa, no hi ha un centre, el *Programa de Control i Prevenció del Càncer a Catalunya*, que és del càncer en general. S'ha elaborat conjuntament pels responsables autonòmics de Sanitat, d'una Sanitat transferida, i tècnics de la Sanitat de control de càncers ... Li concretaré aquest programa, reduït a 5 punts: 1) Increment d'11 a 20 unitats de radioteràpia. 2) Que totes les àrees de gestió sanitària comptin amb un centre oncològic de referència dotat de radioteràpia i bomba de cobalt. 3) Coordinació assistencial de tots els oncòlegs catalans. 4) Alta tecnologia, com la que he esmentat abans; no oblidin les xifres estadístiques que he donat al principi. 5) Recursos pal·liatius. El programa de cures pal·liatives, quan no es disposa d'un tractament curatiu, compta amb equips multidisciplinaris de professionals. El mes d'octubre han d'haver entrat en

funcionament 15 equips d'atencions pal·liatives domiciliàries, en estreta col·laboració amb els equips mèdics d'atenció primària i els serveis d'oncologia.

Després de tot això, veim que INSALUD ho entén així, és a dir, que des de l'emissió i la lectura dels pressuposts del Ministeri de Sanitat veim que, d'entrada, el Ministeri anuncia el finançament dels primers controls ginecològics per part del Ministeri de Sanitat i l'Institut de la Dona, dins els desenvolupaments de plans nacionals per a l'assistència integral de diferents àrees, entre aquestes la del càncer. Record que tot això és als Pressuposts del 91, recentment publicats, i que en aquesta Comunitat Autònoma, a Son Dureta, el 1991 es volen posar en marxa diferents projectes per al tractament del càncer, ho diuen textualment algunes revistes que tracten aquest assumpte: "con una mayor definición de unidades asistenciales - deia el responsable de Son Dureta - dentro de los servicios dedicados a esta patología, un aumento de las plantillas de especialistas y un desarrollo de la oncología terapéutica". Això demostra una assumpció completa de competències, ja he dit abans que es vol comprar un accelerador lineal per a Son Dureta.

Per tot això, pens que aquesta Proposició no de Llei, esmena inclosa, si es presenta com un pla, és pobre, i, a més, pens que constitueix una duplicitat assistencial quant a tractament, amb una competència que no és pròpia d'aquesta Comunitat Autònoma, i per aquests motius votarem en contra. Parlem d'impulsar o de millorar el que ja es va fer, d'impulsar o millorar el Centre de Rehabilitació Familiar dins el que és prevenció i diagnòstic precoç i dins els límits competencials - i, per tant, també pressupostaris - en estreta col·laboració amb els recursos sanitaris d'aquesta Comunitat Autònoma, però això no és l'objecte de la seva Proposició no de Llei. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula la Diputada Sra Mª Antònia Aleñar.

LA SRA ALEÑAR I PUJADAS:

Gracias, Sr Presidente.

Sr Gómez Arbona, cuando he presentada la Proposición no de Ley, he dicho que precisamente solicitábamos un centro de prevención para el cáncer femenino, pero esto no quiere decir que renunciemos a un centro de medicina preventiva del cáncer, sin discriminar sexos o etiologías, con registros, como funcionan en otras Comunidades. Creo que quitar en este momento la palabra "femeninos"...

De todas maneras no vamos a discutir una cosa que ya se sabe de antemano que no va a salir, Sr Gómez Arbona, sino solamente decir que creo que desvirtuaría totalmente la iniciativa, que tiene un claro sentido. Contestando ahora al Sr Serra del Grupo POPULAR, le diré que el centro que precisamente pedimos que se reconvierta en centro de prevención, ya no cumple las funciones para las que fue creado o, mejor dicho, que esa función ya es innecesaria. No se necesitan grandes inversiones para el tema; coordinando Cau-

bet con el Hospital General y la medicina que ejercen los médicos locales, no serían necesarias grandes inversiones.

Gracias por su apoyo, Sr Serra del Grupo NACIONALISTA I D'ESQUERRES. En cuanto a la serie *Cristal*, efectivamente salió en la prensa el día 19 de noviembre que había producido un atasco en las consultas. Me parece que esta proposición fué presentada el día 2 de noviembre, y también es una casualidad que haya coincidido con el Día del Cáncer, porque entre que se presentó, se publicó y se ha debatido, ha transcurrido un tiempo durante el cual se ha celebrado efectivamente el Día Nacional del Cáncer.

Sr Conseller, cuando presentamos la Proposición no de Ley teníamos presente el interés y el bienestar de la población, que se beneficiaría de contar con unidades de medicina preventiva sin interferencias con la medicina asistencial y que de este modo tendríamos garantizada una mejor asistencia médica. Ahora bien, usted o, mejor dicho, el Grupo POPULAR que les apoya nos la rechaza al igual que hizo con otras proposiciones análogas en las que nos adelantamos al Estado, acuérdesse de la del SIDA, y ahora vemos que teníamos razón y como se ha puesto en marcha dicha campaña. La prevención es más humana y más económica que la enfermedad. Todos esos problemas que el representante de su Grupo Parlamentario ha dicho en cuanto a que el tratamiento no es competencia, sobre los costos, etc., no nos convencen. Lo que pedimos fundamentalmente es prevención y creemos que es mucho más barata. De todas maneras, muchas gracias.

EL SR PRESIDENT:

Acabat el debat i atès que la Sra Portaveu del Grup Parlamentari CDS no accepta l'esmena del Grup Parlamentari SOCIALISTA, sotmetem a votació el text original d'aquesta Proposició no de Llei.

Sres i Srs Diputats que voten a favor de la Proposició no de Llei núm. 2697/90, presentada pel Grup Parlamentari CDS, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 8. Vots en contra, 27. Abstencions, 19. Queda rebutjada aquesta Proposició no de Llei que acabam de sotmetre a votació.

I.3.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 2659/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES, RELATIVA A SUBSTITUCIÓ DELS PUNTS BÀSICS EN LA SEVA TOTALITAT PER PART DEL CONGRÉS DE DIPUTATS, DE LA DECLARACIÓ DE PARC NACIONAL I RESERVA INTEGRAL DE CABRERA.

EL SR PRESIDENT:

Passam al debat de la Proposició no de Llei registrada

amb el núm. 2659/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a substitució dels punts bàsics en la seva totalitat, per part del Congrés dels Diputats, de la declaració de Parc Nacional i Reserva Integral de Cabrera. Per defensar aquesta Proposició no de Llei, té la paraula el Diputat Sr Mayol.

EL SR MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr President. Presentada, ha dit el President, i no redactada, perquè els Portaveus dels altres Grups - els dels Grups POPULAR, CDS, MIXT i UM - recordaran que la redacció no és ni la vull atribuir al Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, sinó que es va elaborar dins aquest Parlament, jo crec que amb el cor calent i el cap fred, poques hores després que l'admissió d'un text alternatiu al Congrés dels Diputats fes canviar radicalment les esperances que es tenien quant a la declaració del Parc Nacional i Reserva Integral de Cabrera.

Jo vull insistir que els termes amb què s'ha redactat aquesta Proposició no de Llei no són provocadors, no són en absolut uns termes d'enfrontament, sinó que cerquen millorar les perspectives que existeixen sobre la conservació d'aquest arxipèlag. Permetran, Srs Diputats, que fassi una breu anàlisi comparada entre el text que aquest Parlament va aprovar per unanimitat i el que en aquest moment es troba en fase d'esmenes en el Congrés dels Diputats, una vegada presentat com a text alternatiu.

Els aspectes conservacionistes que separen els dos textos són bastants, però tal vegada el més important és la desaparició de les reserves en el text que en aquests moments és a Madrid. La reserva integral amb què aquest Parlament va aprovar la iniciativa legislativa de Cabrera és una figura que en efecte ha desaparegut del marc jurídic estatal, perquè la nova llei, la Llei 4 del 1989, aboleix aquesta figura legislativa. Més que abolir-la, vull insistir que la substitueix per una altra figura, que és la de reserva natural, que seria perfectament utilitzable en el cas de Cabrera, i seria convenient utilitzar-la per molts de motius que hem debatut aquí i és inútil insistir-hi, perquè les previsions que fèiem en aquest Parlament eren que els illots que no tenen possibilitat d'ús públic i alguns fons marins seleccionats dins l'entorn del parc fossin considerats com a reserva. Aquesta figura ha desaparegut del text que és a Madrid i ho consideram lamentable.

Des del punt de vista conservacionista, un dels punts a dur a terme en Ponència sobre Cabrera va ser - recordaran que va suposar diferències importants entre els Grups - el tema de la pesca. El debat va ser llarg i vàrem arribar a una solució molt matisada que ... (decisió de so)... per al futur de Cabrera. En el text que es tramita també es diu que hi ha d'haver un informe preceptiu del Ministeri de Defensa en el pla rector del Parc; aquest informe és fer jutge i part al Ministeri de Defensa, ja que de fet suposa un mecanisme de possible boicot al Pla Director o de gestió, perquè, no informant-lo, simplement no es compleix aquesta previsió legal i, per tant, és impossible aprovar-lo si no s'ha informat prèviament. Curiosament, el Ministeri de Defensa, que lògicament forma part del Consell de Ministres, for-

ma part de l'organisme que ha l'ha d'aprovar i, per tant, consideram que té un doble mecanisme per influir sobre el Pla Director del Parc que no tenen altres Ministeris.

Finalment, vull destacar l'aportació a la legislació comparada sobre els espais protegits, a nivell mundial, que suposa la possibilitat d'un nomenament d'un director adjunt pel Ministeri de Defensa al Parc Nacional, i aquí vull fer-me una autocrítica, perquè en certa ocasió vaig afirmar - el Sr González Ortea i el Sr Moll eren presents - que només hi havia un precedent per a aquest nomenament d'un director adjunt pel Ministeri de Defensa, que havia estat al Xile de Pinochet, on el general va posar un militar a cada organisme de l'Administració Pública, que no substituïa, però vigilava el corresponent responsable. Fa poques setmanes hem tengut la visita del Director de l'Oficina de Parcs Nacionals de Xile i ha dit que no, que ni Pinochet no s'havia atrevit a tant.

EL SR PRESIDENT:

El Grup Parlamentari CDS ha presentat una esmena en temps i forma deguts a aquesta Proposició no de Llei. Per defensar-la i per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr Quetglas.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

El Sr Mayol ha començat la seva brillant, com sempre, defensa de la seva Proposició no de Llei al·ludint que aquesta s'havia redactat en presència de diversos Portaveus. Jo crec que quan es parla en termes parlamentaris s'ha de distingir ben clarament entre les opinions i les actituds personals, la postura d'un Grup Parlamentari i una declaració institucional d'un Parlament dirigint-se a un altre. Jo crec que és important tenir present aquesta diferenciació, perquè les opinions personals poden ser - i de fet són - en gran part coincidents, les postures de Grup arriben quan la firma del Portaveu davant una iniciativa legislativa, cosa molt distinta d'una declaració institucional d'un Parlament que es dirigeix a un altre.

La primera reflexió que suscita aquest document és sobre la oportunitat d'una declaració institucional dirigida des del Parlament de les Illes Balears al Congrés dels Diputats. Treta la passió - vostè ha dit que això es va redactar amb el cap fred i el cor calent, jo crec que també teníem el cap una mica calent, els aconeteixements eren molt recents -, el nostre Grup està d'acord que es faci una declaració institucional en la qual jo he dir, d'entrada, que és difícil discutir-li, tant personalment com a nivell de Grup, la constatació que efectivament s'ha canviat la Proposició de Llei del Parlament de les Illes Balears (o que es canvia, perquè el procés de tramitació parlamentària del Congrés de Diputats encara no ha culminat).

Les diferències són òbvies i, a més, ens preocupa, igual que al Sr Mayol, que aquestes diferències puguin introduir alguns elements que distorsionin seriosament l'esperit d'aquest Parlament, sobretot unes que duen al perill que el

Parc Nacional Marítim-terrestre de Cabrera sigui un parc impopular. Si es limiten els usos públics tradicionals no agressius quant a navegació, quant a fondeig, ja que pot existir un fondeig no agressiu, o quant a submarinisme, s'introdueixen elements d'impopularitat que creim que no són bons per a la conservació de Cabrera ni d'altres indrets que en el futur mereixeran conservar-se. S'han introduït canvis - vostè ho ha dit - que des de Madrid no s'entenen, i probablement és cert.

També ens preocupa que perilli una major participació de la Comunitat Autònoma, perquè repetesc que realment el procés no ha culminat, o que no es declari obertament la incompatibilitat entre les maniobres i els exercicis de tir amb la conservació de Cabrera, independentment que es pugui cedir pel que fa a la presència militar, que són temes distints, com vostè ha assenyalat molt bé.

És molt difícil tot això, perquè són veritats òbvies, però d'això a passar que aquestes qüestions es reflecteixin en una declaració institucional emanada del Parlament de les Illes Balears ja és més dubtós. Per a nosaltres és dubtós que sigui adient que aquesta constatació prengui la forma d'una reclamació formal dirigida d'institució a institució, una forma que, en primer lloc, podria introduir un element que posaria en perill les tradicionalment bones relacions entre aquest Parlament i les Corts Generals, i, en segona, també podria introduir un precedent que a llarg termini podria dur dinàmiques perilloses, que igualment podrien repercutir de manera negativa sobre aquest Parlament. Per establir un paral·lelisme en la mesura possible, pensem en el que podria passar entre un Consell Insular que tengués una majoria d'un color polític distint al de la majoria d'aquest Parlament si introduïem una dinàmica d'aquest tipus. El nostre Parlament és - i jo crec que ha de continuar essent - molt gelós de les seves competències i de les seves sobirania, i probablement podria sentir algun tipus de molèstia, com ha passat quan s'ha intentat mediatitzar la feina parlamentària des d'altres institucions o organismes.

La democràcia, Sr Mayol, no importa recordar-li-ho perquè vostè ho sap perfectament, implica el respecte escrupolós a les formes i a les competències. Nosaltres proposem una alternativa de recuperació de diàleg; plantejam una alternativa de recuperació del consens. Volem, com vostè, que aquest Parlament convidi els membres de les Ponències del Congrés i del Senat a conèixer Cabrera, perquè aquests diàleg i consens neixin del coneixement de la realitat de Cabrera i del que Cabrera representa per a les Illes Balears i puguin ser esmenats sobre la marxa. Sabem i som conscients que la nostra esmena implica una suavització de to, una suavització profunda del to de la seva proposició, una suavització de to que pot ser - i, de fet, probablement és - insatisfactòria per a aquells que senten sincerament una radicalitat en la reclamació, com vostè, com el seu - Grup, i també insatisfactòria per a aquells que tenen una òptica que confon les feines de la Oposició amb l'enfrontament sistemàtic.

No obstant això, per a nosaltres, per a aquells que creim en la necessitat d'un diàleg interinstitucional i pensem de ver que és necessari recuperar el consens i, sobretot, que

es necessari fer tot allò que sigui possible per tal de garantir l'eficax conservació de Cabrera i que el primer Parc Nacional Marítime-terrestre de Cabrera sigui una realitat socialment avalada, no solament és insuficient, sinó que són necessaris i positius alguns aspectes que jo comprenc molt bé - insistesc que personalment em puc compartir alguns - crec, repetesc, que aquest diàleg és un millor camí per aconseguir allò que en definitiva pens que perseguim tant el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES com la majoria, per no dir la totalitat, dels Grups de la Cambra. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr Ricci.

EL SR RICCI I FEBRER:

Sí, Sr Mayol, un dia vostè va cridar els Portaveus i ens va demanar de fer un escrit conjuntament. Sí, Sr Mayol, ens mantenim en el que deim, no hem canviat, no anam de banda a banda segons el servilisme que més ens convengui, nosaltres no ho feim mai, açò. Agravis comparatius ens en faran molts, Sr Mayol, i si no s'hi ha acostumat comenci a fer-ho, que no ha acabat: una darrera l'altre. Vostè coneix els principis que avui li recordam que no té. No s'ofenguí, Sr Mayol, però vostè no sap demanar les coses per favor, vostè no es sap agenollar-se, vostè no sap fer totes les coses necessàries per aconseguir els beneplàcits dels qui manen. N'ha d'aprendre, Sr Mayol. Vostè no té cura de les formes, s'hi ha d'acostumar, ha de tenir en compte que podria provocar unes dinàmiques perilloses. Retiri la seva proposta, per favor, li ho demanam pel bé de la democràcia. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Josep Moll.

EL SR MOLL I MARQUÈS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Sembla que aquesta Proposició no de Llei hauria de trobar la conformitat de tots els Grups de la Cambra, però s'ha plantejat de tal manera que em pareix que ho fa bastant difícil. Nosaltres, en tot cas, pel que fa al seu plantejament, quasi quasi he de dir que denegam la major part de les premisses que estableix, perquè les considerem - si no totalment, almanco parcialment - errònies. Jo voldria intentar argumentar una mica, perquè no voldria de cap manera que creguéssim que eludim el debat.

Quant a la justificació de la Proposició no de Llei assenyalaria, en primer lloc, com a mínim, algunes inexactituds, per exemple quan diu que la decisió del Congrés de Diputats, cas d'admetre a tràmit el text alternatiu que va presentar el Grup SOCIALISTA, suposa la ruptura d'un acord general. Jo crec que aquesta afirmació, feta així, és falsa.

L'acord general que s'havia pres aquí i que jo supòs que encara perdura, és que volem que Cabrera sigui Parc Nacional, i, en conseqüència, aquest acord general, que és el que interessa mantenir, no s'ha romput, continua endavant, i per això la primera afirmació de la proposta no és exacta. La segona és que s'afirma que seria convenient un pronunciament polític del nostre Parlament. Nosaltres pensam tot el contrari: tant per motius polítics com per raons d'oportunitat, creim que aquest pronunciament no seria gens convenient, i també intentaré argumentar-ho.

Entrant ja en els punts concrets de la proposició, hem de tenir en compte que el que s'ha fet ha estat substituir el text que nosaltres vàrem enviar per un text alternatiu. Això, com tots sabem, només vol dir que mentrestant aquest text alternatiu serà el document de base de treball de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca del Congrés dels Diputats, que és la que ha de tramitar la Proposició de Llei, que ara es troba en període de presentació d'esmenes. En conseqüència, jo no dubt que hi haurà modificacions en aquest text alternatiu que s'ha presentat i que, per tant, de moment no sabem quin serà el resultat d'aquest treball, tampoc no podem saber si respondrà o no als desitjos de la societat balear, sigui el que sigui això de "societat balear", que en veritat és una terminologia que m'ha estranyat una mica en boca del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES. És perfectament possible que en aquesta tramitació es vagin introduint coses que vostès i nosaltres considerem que seria bo que hi fossin i, en conseqüència, hem d'esperar el resultat d'aquesta tasca per poder afirmar coses com les que s'afirmen aquí.

Per a nosaltres el punt segon és el més conflictiu, perquè, clar, si l'aprovàssim, en primera demanàriem una cosa que en realitat ja preveu el text alternatiu i que l'únic que succeeix és que la forma com ho resol no és satisfactòria. El que passa és que si es volgués demanar que es resolgués satisfactòriament des de la nostra perspectiva o des de la del Grup proponent, s'hauria de dir que la participació de la Comunitat Autònoma seria necessària i concretar-la, però no dir que es demana que hi hagi participació, perquè evidentment el text alternatiu també la preveu, potser insatisfactòria: si és necessari s'haurà d'intentar modificar-la en el tràmit. Aquí, en definitiva, l'únic que fèiem era proposar que uns membres dels membres del Patronat fossin designats per la Comunitat Autònoma, això s'ha previst, a mi tampoc no m'agrada el desequilibri que ha expressat el Sr Mayol, però insistesc que si encara es tramita, sembla exagerat manifestar des d'aquí una protesta o una disconformitat.

Demanàriem també una cosa que no demanàvem en el text que vàrem aprovar aquí, perquè aquí haguéssim pogut introduir explícitament que es deixassin de fer maniobres i exercicis de tir i no ho vàrem fer, no ho vàrem introduir; es va intentar, el Sr Mayol també ho ha dit, però no es va introduir. Demanar ara, per aquesta via, que ho introdueixin a Madrid, tampoc no sembla el sistema més adient, i, per altra banda, plantejar-ho d'aquesta manera sembla voler indicar que el text alternatiu preveu explícitament que hi haurà maniobres i exercicis de tir. Lògicament no és així, sinó que ens consta que hi ha un compromís del Ministeri de

Defensa - fins i tot ho va dir el Sr Mayol, almanco per ràdio - de no fer maniobres ni exercicis de tir a Cabrera, explícitament.

El que diu l'article 1.3 del text alternatiu és: "El Ministerio de Defensa podrá seguir llevando a cabo actuaciones de adiestramiento militar" - el Sr Mayol ha deixat això, quan ha citat aquest article en la seva intervenció: - "en las modalidades y con las limitaciones que se establezcan en el Plan Especial que a estos efectos de redacte". Molt bé: modalitats i limitacions preestablertes i aparellades i que són tan notables que fins i tot *Green Peace* ha manifestat la seva conformitat perquè les considera suficients.

En aquest sentit, també voldria entrar en el tema de la designació del Director Adjunt. La comparança amb el Sr Pinochet ja la vaig criticar oportunament en el col·loqui que el Sr Mayol ha al·ludit, però, a més, ha dit una cosa que no va dir llavors: ha dit explícitament que aquest senyor - s'havia encarregat de vigilar el director, els senyors que gestionin el parc, és a dir, presenten el Director Adjunt designat pel Ministeri de Defensa com una espècie de ca de bou que ha de vigilar que el Parc Nacional estigui al servei de l'Exèrcit. Això, evidentment, no és correcte, perquè basta llegir l'article 4.3 del text alternatiu, que diu explícitament que la designació del Director Adjunt es fa "para la coordinación de aquellos aspectos que se deriven de lo señalado en el artículo 1.3", que és el que he dit abans de les "maniobras de adiestramiento", és a dir, que el Director Adjunt serà l'únic membre del Patronat amb una única funció especificada a la llei, limitada pel mateix article 4.3 a vetllar, amb col·laboració amb el Director "por el cumplimiento de lo que establezca el Plan Especial a que se refiere el artículo 6.3", que és l'article que estableix que s'ha de fer el Pla Rector de la gestió del Parc, dient que "podrá desarrollar sus determinaciones a través de planes especiales". Potestatiu, per tant, "podrá", amb una única excepció: serà preceptiu redactar almanco un Pla Especial, que serà que el regularà les activitats militars i que haurà de ser aprovat pels Ministres de Defensa i d'Agricultura, per tots dos.

Si aprovàssim el punt 2 també demanaríem una altra cosa prevista al text alternatiu, encara que de forma més restringida que la desitjada pels propietaris de iots i altres embarcacions recreatives, dels quals no sé si el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES s'ha erigit en Portaveu. Jo record que quan nosaltres preconitzàvem que Cabrera fos Parc Natural, cosa que permetria la navegació privada com fins ara, ens acusaven de defensar Cabrera amb timidesa, i ara resulta que quan el Grup SOCIALISTA accepta Parc Nacional i en conseqüència d'això proposa restringir la presència de visitants i limitar o impedir la lliure navegació, és a dir, quan preconitza la màxima protecció, vostès volen que protestem. Crec que no són coherents.

A més, aquesta protecció que nosaltres preconitzam, la prohibició de la navegació, també la volen els grups ecologistes; no és una idea únicament nostra, perquè efectivament el fondeig és el moment en què es produeixen amb més facilitat pol·lucions del fons marí, a través d'aquestes embarcacions, però també es poden tirar bosses de fems passant per allà i, amb el sentit civí que demostren els pro-

pietaris de iots, no m'estranyaria que ho continuassin fent. Per tant, si volem ser mínimament seriosos i coherents, entenem que no és possible donar suport a aquest punt 2.

El punt 3 de la Proposició és precisament el pronunciament polític pròpiament dit, que ja he dit que no ens sembla convenient, perquè, com ja ha dit el Sr Quetglas, no seria bona la interferència del Parlament en uns temes de competència exclusiva del Congrés de Diputats. Si volíem que fos Parc Nacional, sabem que traspassàvem la responsabilitat del tema del Congrés dels Diputats. Ara no ens podem queixar si el Congrés de Diputats fa el que troba que ha de fer, perquè, a part que tots sabem que la Proposició s'havia d'esmenar perquè s'havia d'adaptar a la nova llei, si nosaltres fèiem aquesta interferència seria aproximadament com si acceptàssim que un Consell Insular d'aquí, després d'haver-nos enviat una Proposició de Llei de les que l'Estatut preveu que pot fer, llavors es queixàs perquè li tractàssim la seva proposició d'aquesta o d'aquella altra manera. Lògicament no acceptaríem que un Consell Insular ens digués com hem de tractar la Proposició de Llei que ens envia. Creim, per tant, que això seria un exemple de poc respecte a les institucions i una actitud perjudicial per a les relacions interinstitucionals.

Per altra banda, diuen que seria convenient recuperar l'esperit de consens que hi va haver aquí. Estic d'acord, seria bo que hi hagués consens allà, però si no hi ha esperit de consens i s'arribàs al supòsit que Cabrera es declaràs Parc Nacional amb el vot dels socialistes i el vot en contra de tots els altres Grups, jo no hi tendria res a dir, hi estaria ben d'acord. De manera que si el consens és possible, bé, però ja s'ho faran solets els Srs Diputats de Madrid. Quant a la invitació, no ve d'una, no hi ha inconvenient.

Respecte de l'esmena del CDS, nosaltres reconeixem la seva bona intenció. El Sr Quetglas ja ha dit que procurava suavitzar el text, però efectivament només suavitza, no soluciona el fons de la qüestió. Crec que el CDS ha seguit el camí encertat, que és presentar esmenes al Congrés dels Diputats; esmenes que, per les notícies que en tenc, resulten simpàtiques i esper que s'acceptin. Per tant, nosaltres estarem d'acord amb la supressió dels punts 1 i 2. La proposta de modificació del punt 3 i la part expositiva redueix la Proposició no de Llei a no res o, com diu en aquests casos el company Triay, a un "placebo", o com deia Alfonso Guerra en temps de l'Oposició, això és

De manera que, si no es retiren els punts 1 i 2, nosaltres votarem en contra. Si s'accepta la proposta del CDS, votarem a favor del "placebo", però deixarem constància que el que romp el consens d'aquesta casa és precisament aquesta Proposició no de Llei. Vostès ham romput el consens, no hem estat nosaltres.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Portaveu Sr González Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr Presidente. La Proposición de Ley de Cabrera como Parque Nacional Marítimo-terrestre, elaborada en esta Cámara, fué, a nuestro juicio, un ejemplo de equilibrio político en muchísimos aspectos. Primero, en lo que se refería a la elección de la figura de Parque Nacional por toda una serie de razones que ahora huelga repetir. Se elegía, incluso, dentro de este Parque Nacional, una parte substancial, unos lotes y una zona determinada, como Reserva Integral - entonces la ley nacional lo permitía - de manera que con eso se protegía definitiva y completamente la parte más interesante desde el punto de vista ecológico.

Había también un gran equilibrio en la delimitación de competencias que proponía la Proposición, valga la redundancia, las competencias que se compartían entre Administración Central y Administración Autonómica. Había también un gran equilibrio en la colaboración, en el órgano fundamental de la colaboración, en el Patronato; entre entidades e instituciones como el Consell Insular de Mallorca, los Ayuntamientos afectados, no sólo el de Palma, por la razón de su municipalidad, sino también los Ayuntamientos vecinos, fronteros con las aguas del Parque.

Había un gran equilibrio también en el tratamiento de los usos posibles, unos por acción y otros por omisión. Se contemplaban o se dejaban de contemplar, pero de alguna manera, en determinadas condiciones, se permitían los usos científicos, los pesqueros, los recreativos y los militares. Hubo también, creo yo, un equilibrio exquisito en cuanto al sacrificio de los diversos Grupos Parlamentarios que intervinimos en la confección de esa Proposición, por cuanto todos tuvimos que hacer sacrificios de posiciones iniciales distintas y encontradas.

Después de todo ese equilibrio que dió por objeto esa Proposición, yo calificaría su presentación ante el Congreso de verdadero festival de apoyos, de felicitaciones, de alabanzas hacia la Cámara Balear y, en definitiva, hacia la Comunidad representada por la Cámara, quizá con la única excepción del Portavoz Socialista, que hizo una crítica que quizá sea exagerado llamarla feroz, pero desde luego fué una crítica dura, profundamente dura, al texto que presentábamos y que ya nos hacía presagiar una modificación, un tratamiento que la modificara de forma substancial, y desgraciadamente el presagio se cumplió al presentar el Grupo SOCIALISTA un texto alternativo que, so pretexto de acomodar la ley a la estatal del 4 del 89, rompía radicalmente esos equilibrios a los que me refería.

Como consecuencia, Sr Mayol, he de reconocer que en una primera reacción barajamos - también nuestro Grupo y, desde luego, yo personalmente - la posibilidad de proponer a la Cámara una proposición no de ley, un texto que de alguna manera manifestara una clara protesta de esta Cámara por ese tratamiento hecho por el Grupo SOCIALISTA en Madrid de la Proposición no de Ley que habíamos presentado, aun admitiendo, desde luego, la legitimidad de la presentación de tal texto.

Sin embargo, la verdad es que pasado ese primer momento hemos pensado que esa reacción ayudaría poco a la marcha definitiva del texto y de la ley que se aprobara so-

bre el Parque Nacional. No voy a abundar demasiado en los argumentos, el Sr Quetglas los ha expuesto y no quiero repetirlos; aunque supongo que se me acusará de partidismo, debemos insistir e insistimos en ellos. La sordera de los socialistas de Madrid a las peticiones de esta Comunidad está ya suficientemente probada para que volvamos a hacer otra prueba.

Creemos más constructivo utilizar los mecanismos a nuestro alcance, los mecanismos lógicos para tratar de devolver a la ley ese tramado de equilibrios que aquí se había gestado entre todos, y para ello nuestro Grupo Parlamentario hemos presentado un conjunto de enmiendas en el Congreso, redactadas de común acuerdo - no voy a leerlas aquí, voy a referirme a todas ellas - en las que de alguna manera tratamos de volver al espíritu de la Proposición de Ley que elaboramos aquí, en cualquiera de los tres aspectos a que usted se refería: el de los usos militares y recreativos que usted cita concretamente en una parte de la Proposición no de Ley que defendía hace un rato, así como también en cuanto a la declaración de reserva dentro de la Ley 4, con la nueva denominación de Reserva Natural, pero al mismo espacio que entonces presentábamos aquí como Reserva Integral; la participación, desde luego, de la Comunidad Autónoma; resucitábamos aquella Comisión Mixta que se contenía en el texto de nuestra proposición (o tratamos de resucitarla con las enmiendas, quiero decir). Por ese camino, insisto, si realmente los socialistas están dispuestos a volver a ese espíritu de consenso al que también usted se refiere, creo que hay posibilidades de volver al texto inicial.

No nos queda, respecto a eso, más que dejar constancia con absoluta claridad que la responsabilidad de lo que diga el texto definitivo de la Ley de Cabrera es única y exclusivamente de los socialistas y ya no queremos entrar en más debates estériles sobre si han respetado el punto 3 o el punto 4. Yo creo que hay manifiesta constancia entre todos nosotros de que no se ha respetado el texto; interpretaremos después lo que salga y veremos después en qué ha quedado, no creo que ahora se nos pueda acusar de interpretaciones torcidas, de victimismos, de voluntades malignas y cosas de estas. Al final, todos tendremos el texto aquí y sabremos en qué ha quedado. Nosotros votamos una proposición de ley, la mantuvimos y la mantendremos o trataremos de mantenerla. Así, en este sentido, me remito a las pruebas y a nuestra enmiendas y espero que el Partido SOCIALISTA pueda decir lo mismo.

En cuanto a la enmienda que presenta el Grupo del CDS, la verdad es que nos preocupa por lo que no tiene o no dice. Yo comprendo que han querido hacer un esfuerzo de aproximación, pero sinceramente no podemos felicitarles por el resultado y quisiéramos hacerles la reflexión de que valdría la pena que pensarán bien sobre la conveniencia de retirarla para evitar que, después de una tan clara manifestación de los deseos de esta Cámara como fué la Proposición de Ley enviada a Madrid en su momento, ahora les remitamos esta propuesta tan vacía de contenido. En definitiva sería mandar a Madrid una cosa que dice que la decisión de esta Cámara del 20 de septiembre del 90, de admitir un texto alternativo, "ha supuesto un cambio importante en el contenido del proyecto, con un explícito recono-

cimiento que el proceso ha resultado implecable desde el punto de vista constitucional y legal", etc., etc.

Finalmente, decimos que "el Parlamento de las Islas Baleares expresa el deseo de que el espíritu de consenso que ha presidido la tramitación de la Ley de declaración de Parque Nacional de Cabrera se mantenga en las Cortes Generales". A mi me da la sensación que decir esto es prácticamente no decir nada, y en cuanto al punto 4, que es el que quedaría, yo creo que usted, Sr Quetglas, puede hacer personalmente la invitación como Senador de esta Cámara y, desde luego, contar con el apoyo de nuestro Grupo para transmitirla. Gracias.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Diputat Sr Mayol.

EL SR MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr President.

Sr Quetglas: Deia que la gelosia de competències i la sobirania són bases de la democràcia, i és ver. Jo crec que hem defensat gelosament la competència d'aquesta Comunitat Autònoma sobre Cabrera i que hem defensat gelosament la decisió que va prendre aquest Parlament sobre Cabrera, perquè, de moment, Cabrera, almanco potencialment, és Comunitat Autònoma i podria ser que ho deixàs de ser.

M'ha fet una acusació de radicalitat. No em sap gens de greu de ser radical defensant aquestes coses, encara que no vull passar per alt les paraules d'enfrontament sistemàtic. Creim que si una cosa no hem volgut fer ha estat aprofitar Cabrera per fer enfrontaments sistemàtics, voldria que això quedàs molt clar.

La posició del nostre Grup davant la seva esmena no és senzilla, perquè demanen unes modificacions relativament complicades. La de modificar l'Exposició de Motius és bastant curiosa, perquè el que vostè pretèn és que en lloc de dir vi diguem "licor espirituós de graduació modesta obtingut per la fermentació del suc del raïm". Molt bé: si allò dels canvis importants no s'ha de dir ruptura, direm canvis importants, no ens sap greu, però vostè recorda - perquè hi era com d'altres Diputats d'aquesta Cambra - que quan es va aprovar el text alternatiu a la iniciativa d'aquest Parlament davant el Congrés dels Diputats, el que hi va haver va ser una ruptura. Hi ha el consens que, malgrat el discurs del Portaveu socialista a l'admissió a tràmit, havia tengut un to bastant brusc, com recorda el Sr González Ortea, però el consens va presidir aquella sessió, i en canvi aquesta altra, la del text alternatiu, ja no va ser tan consensuada ni de molt.

Vostè recordarà com fins i tot hi havia anuncis que no s'acceptarien esmenes i fins i tot una tensió molt forta, com que també hi va haver una aplicació claríssima del rodet, que tan bé funciona qualche vegada, per bé que podria haver anat pitjor, el Sr Moll ho deia: Efectivament el Parc

encara es manté, el títol es manté i la possibilitat que millori la situació de Cabrera hi és.

Quant al que vostè demana de suprimir els dos primers paràgrafs de la llei, el punt núm. 2 de la seva esmena, jo els vull llegir, perquè, com que no no s'han llegit, per ventura qualcú podria pensar que són punts radicals o que cerquen un enfrontament sistemàtic. Nosaltres pretenem que el Parlament de les Illes Balears constati que "el text remès per unanimitat al Congrés dels Diputats per a la declaració de Parc Nacional de Cabrera s'ha substituït en la seva totalitat, inclosos els seus punts bàsics". En conseqüència, consideram que el Projecte que respòn als desigs de la societat balear ha estat rebutjat, ens mantenim que això és així; si vostè creu que no és ver, voti en contra i si creu que és ver, voti a favor. També deim "el Parlament de les Illes Balears reclama el reconeixement en aquesta futura Llei de la participació de la Comunitat Autònoma a la gestió del Parc Nacional, la supressió de les maniobres militars i els exercicis de tir en el Parc Nacional i la compatibilitat de determinats usos públics com la navegació amb la conservació del parc". Si vostè creu que això és ver, ho voti; si no ho creu, no ho voti.

En el punt tercer ens tornam a trobar amb allò del vi, que el que nosaltres deim "recuperar el consens" sigui "mantenir el consens". Clar, es fa molt difícil apel·lar al consens i no cedir en res. Nosaltres acceptaríem aquest punt tercer; encara que hem de reconèixer que és un cert malabarisme semàntic, perquè es tractaria de mantenir aquí el consens que hi va haver en el Congrés, però no el que hi ha ara, desgraciadament.

Quant a les intervencions dels altres Grups, jo vull agrair els recolzaments que s'han anunciat. Jo crec que el President hauria de donar la paraula al Sr Quetglas per contestar al Sr Ricci, perquè era a ell que s'adreçava, no a mi, i per tant ho deixarem així. Quant a la intervenció del Sr Moll, m'hi voldria detenir una mica. Jo record la primera vegada que vostè i jo ens vérem, Sr Moll, a l'Estudi General Lullia, ja fa molts d'anys, quan va dir que la veritat sempre era oportuna, i ara diu que aquesta Proposició de Llei no ho és; el que no diu, perquè no ho pot dir, és que no sigui veritat. Per tant, jo pensava i pens, en aquell moment i ara, que vostè tenia raó: que la veritat sempre és oportuna i que aquesta Proposició no de Llei és oportuníssima i que val la pena que, si consideram que Cabrera forma part de les Illes Balears - que precisament ara figuren en el nom del seu nou partit - hem de defensar fins al darrer moment la possibilitat que el Parc Nacional de Cabrera tenguí qualche relació amb la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Nosaltres no esperarem els resultats d'asseguts, nosaltres continuarem fent feina amb esperit constructiu perquè el Parc que demanarem i que demanem sigui el que volem aconseguir i el més pròxim al que diu la Proposició no de Llei, perquè la participació de la Comunitat Autònoma a la gestió del Parc Nacional és nul·la. El Patronat del Parc Nacional no és un organisme de gestió. Les previsions que aquest Parlament havia fet quant a participació de gestió de la Comunitat Autònoma en el Parc Nacional de Cabrera

han quedat anul·lades per complet amb el text del Grup Socialista de Madrid. La supressió de maniobres militars i exercicis de tir al Parc Nacional no es contemplaven en el text de Balears perquè es consideraven innecessàries. El seu Grup, no cap altre, va anunciar que presentaria una esmena perquè quedassin prohibides les maniobres i aquesta esmena no es va presentar. Per tant, no podia ser acceptada perquè vostès varen decidir no presentar-la, per ventura perquè pensaren que era innecessària, i en aquest cas estaríem d'acord: Si la llei aprovada a Madrid no diu res de maniobres, no s'hi podran fer maniobres, perquè no és necessari dir que una cosa com aquesta és prohibida en un Parc Nacional, el sentit comú ja ho du.

Quant als compromisos del Ministeri de Defensa, Sr Moll, no els podem creure. El dia que el Sr Triay, el Sr González Ortea i jo érem al Congrés dels Diputats, el seu Portaveu va dir que a Cabrera no hi hauria mai més maniobres amb més de 200 homes, i el mateix dia que s'admetia a tràmit el seu text, el text alternatiu, n'hi havia 400. Varem bastar dos mesos perquè els compromisos que el seu Portaveu exposava en el Congrés dels Diputats fossin obviats i oblidats per complet pel Ministeri de Defensa. Diu que la llei diu que hi haurà limitacions a les maniobres que faran a Cabrera; clar, hi pot haver les limitacions que el Sr Tur anunciava aquí ja fa molts d'anys: que no hi facin maniobres amb bombes atòmiques. Això, a mi no em basta, i crec que tampoc no bastaria a aquest Parlament.

Quant a la manipulació que ha fet de la posició del Green Peace, jo no defensaré el Green Peace perquè no som qui per fer-ho, però indubtablement quan Green Peace s'ha pronunciat públicament ha estat a favor del text d'aquest Parlament, no del text alternatiu que ha presentat el seu Grup a Madrid. Tampoc no vull entrar en la història de si els nacionalistes defensam els que qui ho visiten en iot; precisament nosaltres no hi anam en iot, encara que em pareix molt bé que hi vagin mentre no fassin mal a l'ecosistema. No digui que s'ha de prohibir perquè hi tiren bosses de fums, també podrien prohibir que circulassin cotxes per les carreteres perquè tiren llaunes pels finestrans. Això no és seriós, Sr Moll. Recordi que quan presentàrem la Proposició, jo deia que no voldria fos ver el que deia Plini fa 2.000 anys, "..... insidiosa naufragis", però desgraciadament en du camí.

Ahir, Sr Moll i Sr Quetglas, aquest Parlament, en ús de les seves competències, es va pronunciar en contra d'un acord municipal i no ens vàrem escandalitzar, vàrem considerar que ho podem fer. Avui, aquest Parlament es pot pronunciar per fer arribar la seva opinió al Congrés dels Diputats de Madrid, crec que no violentam en absolut les seves competències, perquè les reconeixem a la Proposició no de Llei. Per tant, crec que la legitimitat per prendre en consideració la Proposició no de Llei existeix, que la Proposició no de Llei és oportuna i que no fer res per ventura podria ajudar més a la pròxima campanya electoral, a dir que els socialistes tenen la culpa del que passi a Cabrera. Nosaltres no ho volem dir, nosaltres volem que el Parc Nacional surti tan bé com sigui possible, que continuï essent parc i que també puguem continuar considerant-lo Parc Nacional de les Illes Balears, i això no serà possible si no

aconseguiu que s'introdueixin algunes de les esmenes que diferents Grups han presentat. El nostre Grup Parlamentari n'ha fet arribar al Congrés dels Diputats a través de dos Grups Parlamentaris diferents i esperam que una o altra siguin acceptades.

Nosaltres pensam - acab immediatament, Sr President - que Cabrera continua formant part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que no s'hauria de convertir en Comunitat Autònoma de "quasi totes" les Illes Balears, i per això voldríem que fos acceptada la Proposició no de Llei. Resumint el posicionament de l'esmena, Sr President: el núm. 1 de modificació de l'Exposició de Motius és acceptat; el Punt núm. 3 de modificació del Punt tercer és acceptat, però sol·licitam que siguin votats els punts 1 i 2. Sol·licitam, per tant, votació separada de cada un dels punts de la Proposició no de Llei.

EL SR PRESIDENT:

Per què demana la paraula, Sr Quetglas?

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Sr President, perquè tots els Grups Parlamentaris s'han pronunciat i han replicat no solament la Proposició no de Llei del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, sinó també la nostra esmena. Jo crec que, no sé si el Reglament, però sí la lògica ens ha de permetre una breu rèplica als distints Grups sobre el tema.

EL SR PRESIDENT:

No és que el Reglament no ho permeti. Tampoc no permet l'exposició que ha fet el Sr Mayol, però li hem deixat fer; diu que és per fixar posicions i acceptar o no l'esmena. Per tant, atès que en aquest Parlament continuam essent bastant liberals, té la paraula, Sr Quetglas, però no torni a obrir debat, per favor, procuri contestar concisament.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

Ho intentaré, Sr President, però...

EL SR PRESIDENT:

Si no, ho hauré d'intentar jo, eh?, i em sabria greu.

EL SR QUETGLAS I ROSANES:

No depèn només de la meua voluntat, Sr President, sinó també de la receptivitat dels altres Grups. Excepcionalment, Sr President, vull contestar al Grup MIXT. Crec que vostè i tota la Cambra saben que nosaltres no tenim per costum aludir el Grup MIXT, o almanco jo, per allò de sentir-nos responsables subsidiaris de la presència en aquesta Cambra del Sr Ricci i de tenir un cert complex per aquesta qüestió, però jo li vull dir, Sr Ricci, que si el que vostè cerca és un sistemàtic enfrontament entre aquest Parlament i les Corts Generals, entre el Govern de la Comunitat Autònoma i el Govern Central, entre els ciutadans de la

Comunitat Autònoma de les Illes Balears i els ciutadans de la resta de l'Estat, sincerament va fer molt bé de partir del nostre Grup, perquè la nostra política és exactament la contrària: La recerca profunda del diàleg i de l'enteniment interinstitucional i entre els pobles, perquè ens troben en una Comunitat Autònoma inserida dins una Constitució i dins un esperit constructiu de diàleg. Va fer molt bé de partir. Enhorabona, també ens en felicitem nosaltres.

Sr Mayol, jo li he d'expressar que moltes vegades la moderació és difícil, que no és atractiva ni motiva massa titulars i, clar, la nostra postura moltes vegades és difícil en el sentit que intentem acostar, fer valer uns elements constructius. Jo li vull demanar excuses si vostè ha entès que nosaltres els acusàvem d'enfrontament sistemàtic; jo vull repassar les meves notes, hem dit que la nostra postura pot ser insatisfactòria per a aquells que tenen un plantejament sincerament radical - i no era cap acusació, més aviat el reconeixement d'un fet positiu, la postura radical és una postura positiva - o també per a aquells que tenen una òptica que confon la posició amb l'enfrontament sistemàtic.

Vull aclarir aquesta qüestió, perquè no anava en absolut per vostè: Si la política és l'art del possible, en aquest cas creim que ens trobam davant un exemple paradigmàtic. Què ens interessa més? ¿Aconseguir el Parc Nacional Marítim-terrestre de Cabrera o mantenir postures no diré d'enfrontament, però sí fins a un cert punt numantines en relació amb la nostra afirmació? L'entramat d'equilibris que consagra la nostra Constitució en el Títol VIII moltes vegades és mal d'aconseguir i, encara que li reconec que hi va haver ruptura, jo crec que és necessari que des d'aquest Parlament manifestem el desig de recuperar el consens, i aquest és el sentit de la nostra esmena, absolutament constructiva i completament al marge d'opinions personals que vostè sap que compartim en un percentatge elevat. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Quetglas. Per què demana la paraula, Sr Ricci?

EL SR RICCI I FEBRER:

Per al·lusions molt personals, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Sr Ricci.

EL SR RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr President; seré molt concís. Li agraeixo el que acaba de dir, Sr Quetglas. Jo vaig fer molt bé de marxar del seu Grup i ho vaig fer exactament i únicament per les diferències que hi ha entre el que vostè i el seu Grup diuen i el que fan. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

El President avui ha de dissentir, tot i saber-li molt de

greu, però encara que el Sr Mayol accepti el canvi a l'Exposició de Motius, com que no es vota, la Presidència no pot acceptar cap canvi a l'esmentada Exposició de Motius, només podem canviar el que es vota, si bé li puc acceptar el canvi del Punt tercer seu pel Punt tercer de l'esmena, si vostè hi ve a bé. L'Exposició de Motius no és pot canviar perquè no és subjecta a votació.

Per tant, segons tenc entès - el Sr Mayol em corregirà -, el Punt primer va com a la Proposició no de Llei, el segon igual, en lloc del tercer hi aniria el de l'esmena del CDS, el quart també quedaria igual i es votarien d'un en un, no és així?

Aleshores, Sres i Srs Diputats que voten a favor del Punt Primer d'aquesta Proposició no de Llei que acabam de debatre, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 6. Vots en contra, 20. Abstencions, 28. Queda rebutjat el Punt Primer que acabam de sotmetre a votació i passam a votar el punt segon.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 6. Vots en contra, 20. Abstencions, 28. També queda rebutjat el Punt Segon que avam de sotmetre a votació i passam a votar el Punt Tercer, que seria el contingut a l'esmena del CDS.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 26. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 28. Queda aprovat el Punt Tercer que acabam de sotmetre a votació i passam a votar el Punt Quart tal ve a la Proposició no de Llei del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 25. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 29. Queda aprovat el Punt Quart que acabam de sotmetre a votació.

Arribats a aquest punt, suspendrem la sessió, però abans escoltin un moment: Queda convocada la Mesa per ara mateix i la Junta de Portaveus per a d'aquí a tres minuts per tractar un tema que no és de gran transcendència, no és que s'hagi declarat la guerra del Golf, però que és necessari que tractem. La Mesa convocada tot d'una i al cap de cinc minuts la Junta de Portaveus. Se suspèn la sessió per quinze minuts.

II.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ R.G.E. NÚM. 2657/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A ADDICIÓ D'UNA DISPOSICIÓ ADDICIONAL A LA LLEI 9/1990 D'ATRIBUCIÓ DE COMPETÈNCIES ALS CONSELLS INSULARS EN MATÈRIA D'URBANISME I HABITABILITAT.

EL SR PRESIDENT:

Sres i Srs Diputats, recomença la sessió. Arribats a aquest punt de l'Ordre del Dia i reunida la Mesa i la Junta de Portaveus, complint els tràmits reglamentaris per poder reconvertir aquesta presa en consideració per una proposta al Plenari de Proposició de Llei de lectura única, aquesta Presidència, d'acord amb l'article 140, sotmet al Plenari d'aquesta Cambra la possibilitat de tramitar pel sistema de lectura única aquesta Proposició de Llei que figura en el Punt 3 com a debat de presa en consideració. Si no hi ha cap objecció per part de cap Sr Diputat, passarem al debat segons aquest procediment.

Acceptat, idò, pel Plenari el procediment de lectura única, per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA i per fer la presentació d'aquesta Proposició no de Llei, té la paraula el Diputat Sr Tirs Pons

EL SR PONS I PONS (Tirs):

Sr President. Sres i Srs Diputats.

No crec que hagi de consumir massa temps per fer una presentació d'una obvietat. És un mal procediment haver d'esmenar lleis que tenen tan poca vida com la present, la Llei 9/1990 d'atribució de competències als Consells Insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat, que va produir la creació de les Comissions Insulars d'Urbanisme, dia 5 de novembre. Aquesta criatura, per tant, no té temps de d'haver fet la primera comunió.

No és bo, com a sistema, que aquestes lleis hagin de ser esmenades, però hi ha justificacions suficients per creure que, si no s'esmena, el mal que es produirà pot ser pitjor que la solució proposada. Quina és? Primer de tot, l'únic que no s'havia previst i era difícil de preveure quan es parlava de finançació, era qui pagaria el cost dels anuncis que es poden produir en l'exercici d'aquesta competència per part dels Consells Insulars, qui paga els que es poden produir, ja que per llei la publicitat és importantíssima, perquè

el ciutadà sàpiga el que poden acordar aquestes comissions, sobretot des del moment que hi ha tercers que poden ser receptors d'un benefici o d'un perjudici a causa d'aquests acords.

Per tant, la publicitat és necessària. Qui ho ha de pagar? Si quan hi havia les seccions insulars de les Comissions d'Urbanisme no hi havia despesa, sinó que es carregava en una minoració d'ingressos o en el dèficit produït pel BOCAIB i ho assumia el Govern, sembla que s'ha de produir la mateixa situació quan els responsables de produir els mateixos anuncis o les mateixes publicacions siguin els Consells Insulars. Si aquestes publicacions s'haguessin de produir per una quantificació econòmica, fent una retribució als Consells, trobarien un inconvenient, que seria com es pot preveure quin serà el muntant de la despesa, perquè ningú no sap quan aquests assumptes requeriran publicació. No hi ha cap Consell que pugui preveure els anuncis que es produiran dins el 91, però si no es contemplàs així òbviament es produiria una despesa per part dels Consells Insulars i no seria per mala voluntat de ningú, sinó per falta de previsió.

Aquesta llei és molt important perquè és la primera que hem fet desenvolupant l'article 19 de l'Estatut. Per tant, jo crec que ens trobam en el punt de vista d'aquells ciutadans que, en exercici legítim de la seva llibertat de criteri, estan en contra i miren acuradament què passarà amb aquestes Comissions Insulars. A alguns els agradaria que anassin malament, però com que va sortir per unanimitat, i quan passa això tothom surt d'aquesta Cambra amb un somriure molt especial, per açò jo també crec que si milloraram el Projecte de Llei, si facilitam un millor funcionament als Consells Insulars, tothom podrà acceptar aquesta modificació de la llei amb el mateix somriure.

No puc acabar - crec que val pena dir-ho, perquè sempre tothom parla malament de les Meses i de la gent que comanda - sense dir que jo crec que hem d'agrair a la Mesa aquesta decisió de lectura única, que significa una acceleració important en l'efectivitat i amb la qual donarà, sobretot, un recolzament fort perquè els Consells puguin exercir aquesta competència almanco amb més serenitat, i com que açò és el que volem, perquè tots els Governos volen fer bons amb els administrats, jo supòs que açò mereix el recolzament de tots els Grups d'aquesta Cambra. Gràcies, Srs Diputats.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Vice-president del Govern, Sr Joan Huguet.

EL SR VICE-PRESIDENT DEL GOVERN (Joan Huguet i Rotger):

Sí, gràcies, i també molt breument perquè efectivament es tracta d'una proposició de llei que el Govern de la Comunitat Autònoma ha analitzat com a tal. Jo he de dir que ara no anirem a aclarir qui ha tengut la iniciativa, perquè jo crec que efectivament la Mesa ha adoptat un bon criteri des del moment que l'accepta per a lectura única. El

que queda clar és que era i continua essent un tema força important, atès que si abans totes aquestes publicacions depenien de la Comissió Provincial d'Urbanisme i, per tant, no eren gravoses per al Govern, i que la mateixa llei no preveia cap partida de cara als Consells Insulars per pagar els anuncis que després s'havien de publicar, és lògic, coherent, sensat i just que aquestes publicacions es facin gratuïtament en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma.

Per tant, dir que des del punt de vista simple i clar del Govern, no hi va haver cap criteri en contra d'aquesta Proposició de Llei ni tampoc ni hi ha hagut cap en contra que sigui tramitada per lectura única, perquè amb açò jo no diria que complim un simple tràmit parlamentari, sinó que ens esmenam nosaltres mateixos de no haver previst una cosa que havíem d'haver previst i que, per tant, a partir de l'aprovació d'avui, si es produeix, les Comissions Provincials d'Urbanisme no tindran cap dificultat per tenir uns mesos durant els quals els anuncis s'haurien de pagar i a partir de l'aprovació, si hagués anat a Comissió, hauria estat al revés. Per tant, no hi ha cap objecció per part del Govern. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr Ricci.

EL SR RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr President.

Sr Tirs Pons, representant del Grup Parlamentari SOCIALISTA, no dubto que tornarem a sortir somrients després de la votació d'aquesta proposta. Com més aviat s'esmenin les mancances, millor, i crec que és un desig general el de reconèixer unes mancances involuntàries. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Portaveu Sr López Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Sigui quin sigui el contingut d'aquesta Proposició de Llei, és una Proposició de Llei, valgui açò per situar la lectura única que avui feim aquí d'aquest tema. Efectivament es tracta de millorar i corregir una mancança detectada en una llei recent, però que oportunament ja va suscitar - almenys per part del nostre Grup - determinades reticències que no afectaven el tema de la publicació dels acords en el BOCAIB, ho hem de reconèixer, però sí que afectaven la manca de definició dels recursos administratius - recurs de reposició, recurs d'alçada -, la qüestió d'indemnitzacions i determinades contradiccions de terminis: dos mesos en el cas d'evaluació d'impacte ambiental, un mes si era senzillament per al·legar contra un acord de pla general, norma subsidiària o pla especial.

Precisament es tracta d'açò, que aquests acords, que a vegades són molt elementals - declaració d'interès social, ... obligat a publicar-se al BOCAIB i que això va suposar una quantitat de paper imprès molt notable. És evident que ens trobam davant un tema que pot semblar banal, però que té importància. Seria una sorpresa tammateix per aquest portaveu que li parla, que no fos assumida aquesta Proposició de Llei per unanimitat. Crec que avui som a la vegada Diputats d'aquest Parlament i Consellers dels Consells Insulars respectius i és dona una unanimitat absoluta en el tema de la gratuïtat de les publicacions. Per tant podem dir que els Consells Insulars han fet valer el geni i que la Proposició de Llei, sortirà genial. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Passam a votació la proposició de llei que acabam de sotmetre a debat.

Per tant, Senyores i Senyors Diputats que voten a favor, es volen posar drets.

Senyores i Senyors Diptats que voten en contra.

Abstencions.

Queda aprovada per unanimitat de la Cambra.

Pasam al tercer punt de l'ordre del dia que és el debat del Dictamen de la Comissió d'Economia i Hisenda i Pressuposts del projecte de llei número 2087/90, de tributació dels jocs de sort, envit o atzar a les Balears. No havent-hi cap diputat assignat per la presentació d'aquest Dictamen, pasam directament al debat.

A l'article primer sí mantene les esmenes 2621/90 de supressió parcial i la 2622 de modificació, ambdues del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Per defensar aquestes esmenes té la paraula el Diputat Sr Josep Alfonso i Villanueva.

III.- DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA, HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PROJECTE DE LLEI R.G.E. NÚM. 2087/90, DE TRIBUTACIÓ DELS JOCS DE SORT, ENVIT O ATZAR A LES BALEARS.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr President Senyores i Senyors Diputats. Aquesta esmena a l'article u, no pot ser menys que una esmena a un projecte de llei d'imposts. Bàsicament les dues esmenes constitueixen la discussió completa del projecte de llei. Quan deim la discussió completa es perquè dins l'article u, primer, del Govern hi ha la filosofia i el que després serà el desenvolupament tècnic de l'impost i dins les esmenes del Grup Parlamentari SOCIALISTA, hi ha també la filosofia i en conseqüència el desenvolupament de l'impost. Anem a cada una de les esmenes. Si hem permet el Sr President les defensaré totes dues al mateix temps i després ja anirem veient altres esmenes però que són conseqüència d'aquestes.

L'esmena 2621 proposa el Grup SOCIALISTA que és-

substituïxi la pararaula "els premis", que s'estableixi un impost sobre els premis, el Grup SOCIALISTA proposa que és substituïxi per recàrrecs, però que es suprimeixi el premi. Perquè? Sensiblement després a l'altre esmena ho vèrem nosaltres proposam que s'estableixi un recàrrec sobre el joc de plena o de "bingo". Si lleven el premi i després el desenvolupam mes ampliament, introduïm a la pròxima esmena el recàrrec, perquè el recarec? I crec que és la base de les dues esmenes. Establir un impost pot -altra vegada tornarem al tema de constitucionalitat però es que hi hem d'anar- pot ser perillós desde el punt de vista constitucional o desde el punt de vista de correcta aplicació de la LOFCA.

Desde el punt de vista constitucional unes raons que varem veure ahir perquè estam gravant un impost sobre una activitat econòmica gravada ja per l'Estat, primer tema. Pareix que el desenvolupament constitucional no permet aquesta actuació, però es més, estam gravant una activitat que pot suposar una altre vegada una disminució dels ingressos de l'Estat. Atacar la LOFCA. Però deim més, estam gravant, posant un impost una activitat de la qual no tenim competències problema de LOFCA i constitucional.

Què passa si posam recàrrecs? Molt recentment el Tribunal Constitucional resolgué en sentència el problema greu el possible recàrrec sobre l'impost sobre la renda, ha dictaminat que les Comunitats Autònomes poden establir recàrrecs sobre impost estatals. Sempre que així estigui previst dintre del seu estatut, òbviament, està previst dins el nostre Estatut el recàrrec i la seguretat és una mica major si establim un recàrrec sobre la taxa estatal que grava el joc de plena o "bingo".

Això és la raó, en la nostra opinió més clara, perquè nosaltres sí creïm que aquest petit gravamen -i després entrarem en un altre tema que és important- és una manera de finançar la Comunitat Autònoma. Quan deïa que també entraríem en un altre tema, es que també es important un altre argument possible desde el punt de vista constitucional i només pos pegues i no varem fer esmena a la totalitat, per lo tant crec jo, son posicions positives, també és possible que donat la situació en que han quedat aquest jocs després sobretot màquines -que hi entrarem-, de l'increment de la taxa fixa que han de cobrar les màquines pot ser bastan perillós - el mateix podríem dir dels casinos en les escales progressives d'imposició o de taxa, pel que jo sé hi ha ja recursos contenciosos preparats- podria considerar-se que l'impost no es tal sino que és un impost confiscatori.

Dins la línia que ens explicava el PSM, quasi quasi no ho deïa així però... jo no hi vull entrar però sí que voldria fer arribar als diputats que si l'objectiu és tenir una recaptació o una financiació per a la Comunitat Autònoma, perquè no anam pel camí més segur del recàrrec i hem d'anar pel camí més perillós de l'impost? Quin problema pot tenir un govern per carregar- no hi pot haver cap tipus de problema per calcular-ho matemàticament, nosaltres ho hem fet i surt el mateix, endemés no es la primera Comunitat que ho faria, hi ha una comunitat del PP, -bé del PP ara ja no ho sabem, una del Sr Hormaechea, per dir-ho de qualque manera-, ho va plantetjar com a recàrrec.

Perquè aquesta comunitat camina? També ni va haver d'altres que ho varen plantejar com a impost i del Partit SOCIALISTA, si, si, no hem diguin les coses, però tenent aquesta experiència i ja sabent cert, en aquests moments, que els recàrrecs són perfectament constitucionals, no perquè ho ha dit el Tribunal Constitucional, ¿per què no hem d'anar ja pel camí segur? És una pregunta que deix enlaire, perquè no canvia l'esperit de la llei ni la recaptació que es pot obtenir d'aquesta llei, l'única cosa que canvia - com sempre, i això és el problema - és el "fuero" de posar un impost mantenint que la Comunitat Autònoma posa l'impost perquè creu - és al Tribunal Constitucional - que té la competència del joc. Avui no té la competència del joc, tal vegada d'aquí a un mes o d'aquí a tres la té, avui no la té, per tant els d'avui són subjectes a la situació d'avui i no tenim per què córrer el perill - tot és possible - que es posi un recurs bé via contenciosa que es demani a un tribunal, bé via Administració de l'Estat o no sé com, precisament perquè hem posat un impost actuant sobre una competència que no tenim.

A mi m'agradaria reflexionassin, perquè anar per una carretera o un camí que tots ja sabem que hi podem anar sempre és molt millor que anar per un camí on tal vegada podem trobar un barranc. En temes de duros, es millor no caure dins cap barranc i que la carretera estigui ben asfaltada.

EL SR PRESIDENT:

Srs Portaveus de Grups Parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Diputat Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Sí; gràcies, Sr President. Jo crec que aquestes dues esmenes són desiguals. Per una banda ens trobam amb el tema dels premis o sobre els cartons. Nosaltres hem estudiat una mica la legislació comparada i els problemes que hi ha hagut a distintes Comunitats que en posat en pràctica la llei i, certament, entre el tema de Cantàbria, on efectivament és un recàrrec i ho fa damunt el cartó, o el temes de Múrcia o de la Generalitat de Catalunya, que varen començar damunt el cartó i han passat damunt el premi, ens fa la impressió que ocasiona menys problemes actuar sobre els premis, bàsicament als treballadors de la plena o del "bingo", com es vulgui dir, menys problemes, en definitiva, als que han de tenir la qüestió organitzada.

Per altra banda - i en això potser el Govern hauria de donar la seva opinió tècnica - ens pareix que si ara trastocàvem la qüestió dels premis per passar-la damunt el cartó, trastocaríem tota la llei de dalt a baix i això seria un problema que no sé com s'hauria de solucionar. Per tant, en aquest sentit, ens pareixeria problemàtica l'aprovació de l'esmena 2621 del Grup del PSOE.

El tema del recàrrec és doctrinal, recàrrec o impost. A Cantàbria, el Sr Hormaechea ha optat pel recàrrec damunt el cartó; la Generalitat de Catalunya, que legislativament ens dóna una certa garantia i en certa manera ens pareix

que ha corregit lleis com aquesta precisament pels problemes que tenia, veim que ha optat per l'impost i finalment per imposar-lo sobre el premi. Altres Autonomies han fet igual, el Sr Alfonso ha parlat de Múrcia, que és de les més modernes, vull dir que tal vegada també hagin corregit errors. Per tant, aquesta, ates que és doctrinal, ens pareix que ha de ser impost, això sí que ens pareix clar. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr Capó.

EL SR CAPÓ I GALMÉS:

Moltes gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Com ha dit el Portaveu del Grup Parlamentari SOCIALISTA, efectivament tot el seu grup d'esmenes giren entorn d'una filosofia nova i, al mateix temps, desenvolupen aquesta filosofia. El Sr Serra ho ha anunciat molt bé, jo crec que el punt principal és la definició, si aquesta llei va cap a un impost o cap a un recàrrec. El Govern, naturalment, va presentar el text que tenim per aprovar amb la filosofia d'un impost, i el Sr Alfonso ens ha explicat que era més partidari de la filosofia del recàrrec.

La creació d'un impost nou és important, no hi ha dubte, no sols pels antecedents que crea, sinó per aquesta dinàmica que genera perquè les disponibilitats són escasses i hem de cercar fonts noves per satisfer aquesta demanda de serveis de la nostra Comunitat. Ara bé, en aquest cas hem de tenir en compte que si nosaltres plantejam i deim: Aquesta llei és un impost nou damunt un altre estatal sobre els bingos ja existent i, a més, no és un recàrrec, naturalment podem fer tot tipus d'intervencions, d'especulacions o de judicis sobre la seva inconstitucionalitat, etc., etc. Efectivament, aquestes mentalitats més centralistes i centralitzadores - no ho dic per vostè, Sr Alfonso, evidentment, i a més, ho comprovarà - s'han d'extremar perquè el Govern Central sempre fa una interpretació bastant laxa dels preceptes constitucionals i estatutaris que afecten aquestes matèries tributàries i, a més, a favor seu.

Sobre això podríem recordar la conclusió lapidària que va donar el Subdirector General de Política Tributària, el Sr Carvajo, quan vàrem fer les jornades sobre imposició autonòmica que amb tant d'èxit organitza la Conselleria d'Hisenda, quan va dir: "Prudencia, pues, señores. Vale más reflexionar sobre los recargos que entrar en la senda nebulosa de los impuestos propios". És una filosofia; jo comprenc les aportacions de bona voluntat i positives que ha fet el Sr Alfonso com a Portaveu, però afortunadament el Tribunal Constitucional ha estat clar i contundent en aquests temes, molt més prop d'aquest esperit que va conduir a la redacció dels preceptes que ens han de regir, que a les interpretacions dels preceptes en si fetes pel Govern de l'Estat, amb aquesta connotació que ja sabem.

Vertaderament, és fora de dubte aquesta inconstitucionalitat quan es tracta d'imposts que no graven el mateix fet imposable, ja que no s'ha de considerar una doble imposi-

ció, però, a més, com assenyala el Fiscal General de l'Estat a l'acte 493/86 del Tribunal Constitucional sobre la inhibició de la qüestió d'inconstitucionalitat en relació amb el Títol II de la Llei Regional 12/84 de l'Assemblea de la Comunitat de Múrcia - ho diré en castellà, perquè així ho va dir el Fiscal General de l'Estat -: "El principio de coordinación no mira si las Comunidades Autónomas tienen o no potestad para establecer impuestos, ni los aspectos técnicos de si un mismo hecho imponible puede ser objeto de doble imposición, sino que existe el ajuste o arreglo ordenado entre el Estado y la Comunidad y la actuación financiera de ésta".

En conseqüència, queda clar que aquesta llei qüestionada no vulnera, segons diu ell i també ho diré en castellà, "el principio de coordinación que excluye toda competencia o potestad tributaria de las Comunidades Autónomas sobre materias y objetos sometidos a gravamen per impuesto de Estado". El nostre Projecte de Llei ve a crear aquí un impost regional sobre el joc del bingo o plena, encara que es denomini impost sobre els premis d'aquest joc, i així es sotmet a tributació el que ja és objecte d'imposició estatal, però és un imposició estatal a través de la taxa que grava el desenvolupament d'aquest joc, és a dir, que d'aquesta manera els dos tributs graven el mateix joc, però el fet imposable de la taxa estatal ho constitueix l'autorització, l'organització o celebració del joc i, a l'impost autonòmic, el pagament del premi als jugadors.

Coincideixen també en aquests dos casos els subjectes passius i designa com a contribuents les persones físiques o entitats organitzadores dels jocs, que han de suportar la carga tributària del jugador sobre el qual ha de repercutir aquest impost regional. Aleshores és el mateix cas, exactament igual, de la Llei de Múrcia, que és clarament constitucional, ja que la seva inconstitucionalitat ni tan sols no va ser admesa a tràmit.

El Grup Parlamentari POPULAR ha reflexionat i des de la Comissió fins ara s'ha plantejat els arguments del Grup SOCIALISTA, per bé que a la Comissió ja vàrem coincidir que era un canvi de filosofia. En aquest cas, com ha dit el Sr Serra, nosaltres coincidim més amb la filosofia que ha inspirat les Comunitats del Partit Socialista que amb la filosofia que ara explica el Partit Socialista d'aquestes illes. Aleshores, si pareix que hi ha menys problemes, com ha dit el Sr Serra, i és ver que hi ha problemes amb els recàrrecs i amb els cartons - aquest tema el veurem després, perquè em pareix que hi ha esmenes en aquest sentit, si no les retiren -, simplement dir que no donarem suport a aquesta esmena seva per les raons que hem apuntat. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Sí, per a rèplica té la paraula el Diputat Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr President. Jo començaré per mig del que ha dit el Sr Capó. Començam a estar cansats que sempre que es refereixen al Govern d'Espanya parlin d'arrogància i prepotència, ja n'estam farts. Per arrogància i prepotència, Sr Capó, miri els bancs verds d'aquest Govern, els miri; miri les

Ponències on el seu Grup és representat, on no passa absolutament res tret que el Sr Ricci canviï d'opinió. Això és arrogància i prepotència. Vostès no discuteixen absolutament res, per anar endavant; per tant, deixin anar "latiguillos" sobre el Govern d'Espanya, deixin anar històries i vagin als temes que tractam aquí, com jo ho faré. Només li volia contestar això sobre aquest tema.

Sr Serra, és un canvi de filosofia important, però és que han passat coses des de la Llei de Catalunya, la de Múrcia i la de Cantàbria, i l'important que ha passat és que el Tribunal Constitucional s'ha pronunciat - cosa que no ha fet en el tema de Múrcia, com veurem després - el fons del tema dels recàrrecs. S'ha pronunciat i ha dit que sí, perfecte, sobre un tema que òbviament és competència estatal, l'impost sobre la renda. Per tant, si tenim aquest precedent, per què ens hem de complicar la vida?, primer tema.

Segon tema que ha esmentat, i ja podem parlar de tot; si després el Sr Capó vol tornar a contestar, acab totes les esmenes. Vostè ha dit que Catalunya va començar per gravar els cartons i ha acabat gravant els premis; sí Cantàbria no ho fa així, té la teoria que paguin els premis, però la tècnica impositiva és molt més fàcil fer-la damunt els cartons, senzillament. El resultat és exactament el mateix, paga el qui ha guanyat un premi, però el control és molt més eficaç, perquè, encara que els premis també siguin controlats, diríem en un 90%, paga el cartó, que és una espècie de paper d'Estat que despatxa el Ministeri d'Hisenda. Per tant, això no té cap tipus de problema, cobrar damunt el cartó, encara que aquest recàrrec sobre el cartó el pagui el qui treu el premi, línia, "bingo" o plena.

Per tant, no és que vegem la tècnica recaptatòria ni qui és el que paga, això no varia, el que varia és la manera de controlar aquest impost. Això té una importància relativa, només que la facilitat fiscalitzadora i recaptatòria és molt més gran carregant sobre el cartó, i, a més, es pot carregar el recàrrec sobre el cartó i l'impost sobre el premi. Jo crec que la realitat és que el que planteja el Govern de la Comunitat Autònoma, ho he dit i ho vull repetir, no és tant un impost per recaptar, cosa que planteja, però que dins aquest impost per recaptar planteja la seva posició, que em pareix molt correcta, però que, ja que és al Tribunal Constitucional, hauríem d'esperar a veure què diu. Planteja que ella té la competència del joc.

Dos apunts curts: El Tribunal Constitucional no va entrar en el fons de la Llei de Múrcia, l'únic que va dir és que aquell Tribunal no havia de plantejar un recurs d'inconstitucionalitat amb els arguments d'un contenciós administratiu, i punt. No va entrar en el fons del tema; per tant, no hi ha entrat. Que hi entrarem aquesta? Jo no ho sé, però ¿per què hem de caure en el perill que entri en aquest tema, perquè es posi un recurs, si ho podem evitar, ja que hi ha jurisprudència que diu que el recàrrec sobre un impost gravat per l'Estat no ataca la LOFCA ni la Constitució? No ho acab d'entendre. Per variar tota la Llei, ho haguéssim pogut fer en Ponència i en Comissió. Es podria variar exactament igual en Ple, perquè aprovant aquestes esmenes, que no s'aprovaran, s'haurien d'aprovar, en conseqüència, totes les nostres que canvien totalment la llei, des dels ti-

pus a la forma, la tècnica i pràcticament tot. S'aprovarien totes i s'hauria acabat la història. Era el mateix tipus de recaptació per a la Comunitat Autònoma amb una llei de filosofia distinta, però almanco podríem estar bastant més tranquils que incurrint en inconstitucionalitat.

En l'impost sobre la plena o "bingo", la veritat és que jo no estic tranquil que no s'incorri en inconstitucionalitat. Ja sé que això no preocupa el Govern, que és un pol de qui té o no té la competència del joc, però sí preocupa a la Comunitat Autònoma. Volem recaptar o no? Volem aquest 1.600 milions de pessetes o no els volem? Si els volem, si el Govern els necessita, anem a assegurar-nos. Es varia la llei si el Tribunal Constitucional ens dóna les competències, però tampoc no passa res. En aquests moments, és un perill absolutament innecessari. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per contrarèplica, té la paraula el Diputat Sr Capó.

EL SR CAPÓ I GALMÉS:

Moltes gràcies, Sr President. Realment el Sr Alfonso ha tocat el segon punt, que és el fonamental, i quasi quasi ja no calen més intervencions, perquè amb això ja pot quedar resolta la posició en totes les esmenes que hi ha enmig, manco la darrera, en la qual hi haurà una qüestió d'ordre.

Realment, quan s'ha aplicat el recàrrec sobre els cartons, hi ha hagut problemes, perquè si s'augmenta el preu del cartó un 5 o un 70% hi ha uns problemes de canvi, com n'hi ha hagut a la Comunitat de Catalunya. Això per una banda, i aleshores ens desaconsellen que es faci així, però jo tampoc no entenc que si per una vegada veim que els impostos que han creat les Comunitats Autònomes socialistes que han anat bé - dirà que el Tribunal Constitucional no va entrar en el fons del tema de la de Múrcia, però jo crec que hi va entrar, és ben clar, tot el que jo he llegit era d'aquests actes. Que ni tan sols no ha admès a tràmit? És que és de l'any 84. ¿Des de l'any 84 al 90, el Tribunal Constitucional no s'ha de plantejar res i ara s'ho ha de plantejar o hi ha problemes? -, si aquests funcionen bé, repetesc, no veim perquè no es puguin copiar per una major eficàcia i perquè vagin millor, i s'hi oposin, perquè en definitiva l'únic que feim és copiar - millorant-los, com és natural - els de les Comunitats Autònomes de Múrcia i de Castella-La Manxa, que són del Partit Socialista.

Per una altra banda, també dir que em sap molt de greu si el Sr Alfonso es molesta dels "latiguillos" o no sé què ha dit de quan jo parl dels de Madrid. No sé per què, ha fet una al·lusió als bancs verds d'aquí, quan jo, no és que vagi al Congressos de Diputats, però quan els veig pel tele-diari moltes vegades no hi ha cinc ministres com aquí hi ha cinc Consellers del Govern i el fet no em molesta ni preocupa.

EL SR PRESIDENT:

Passam a votar l'esmena 2621 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, de supressió parcial a l'article 1.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 20. Vots en contra, 29. Abstencions, 5. Queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació i passam a votar l'esmena 2622 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 20. Vots en contra, 29. Abstencions, 5. També queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació i passam a votar l'article 1 tal com ve al Dictamen de Comissió.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 34. Vots en contra, 17. Abstencions, 3. Queda aprovat l'article 1 que acabam de sotmetre a votació.

A l'article 2 del Dictamen de Comissió no s'hi mantenen esmenes. Per tant, procedeix sotmetre'l directament a votació.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat de la Cambra.

(Pausa)

A l'article 3 hi ha mantenguda l'esmena 2623/90 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr Josep Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr President. Pràcticament aquesta esmena s'ha discutit i s'ha votat amb l'article 1, però vull fer una aclaració, perquè el Sr Capó, no sé si perquè no ho ha entès o perquè ho ha explicat malament, ha embullat la proposta que fa el

Partit Socialista.

L'explicarem exactament: Quan proposam que es faci el recàrrec o l'impost, ara deixem fer la paraula, sobre els cartons, en les esmenes que hem presentat proposam exactament que s'estableixi un recàrrec sobre el cartó, que pagarà qui obtengui el premi. No confonguem les coses, aquí no hi ha 10 pessetes sobre el cartó i res d'això, s'estableix un recàrrec damunt el cartó que pagarà qui obtengui el premi. Per favor, no confonguem, perquè això facilita la recaptació, no la complica, i salva el problema que va tenir Catalunya, que va posar un import damunt el cartó, però un impost de 5 duros, de 10 pessetes o del que fos, i això sí que complicava la recaptació. Nosaltres proposam que pagui aquell qui obté el premi, i això és exactament el que volem dir.

Només un punt final, Sr Capó: El Tribunal Constitucional no resol *motu proprio*, li ha de fer un recurs qui pugui fer-lo.

EL SR PRESIDENT:

Sr Alfonso, jo li volia demanar que m'ajudàs. Es manté aquesta esmena o es retira?

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

No és que es retiri, és que ha decaigut, perquè és dins la filosofia de l'article 1.

EL SR PRESIDENT:

Per què no feim un repàs de les que han decaigut, vostè i jo, i farem més via? La 2623 queda decaiguda, no? La 2624, no, perquè... Aleshores, una volta decaiguda l'esmena 2623, procedeix sotmetre a votació l'article 3, tal com ve al Dictamen de Comissió.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 33. Vots en contra, 20. No hi ha abstencions. Queda aprovat l'article 3 tal com ve al Dictamen de Comissió i passam a votar l'article 4, que tampoc no té esmenes mantengudes.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat de la Cambra. Hi ha hagut abstencions? No ha quedat aprovat per unanimitat de la Cambra, procedirem a fer lectura dels resultats de la vo-

tació: Vots a favor, 50. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 3. Queda aprovat l'article 4 que acabam de sotmetre a votació.

A l'article 5 hi ha l'esmena 2624/90 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat Sr Josep Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Té una defensa molt simple, quasi quasi només bastaria dir que es llegeixi. El Projecte de Llei diu "els subjectes passius repercutiran l'íntegre de l'impost sobre els jugadors premiats"; nosaltres proposam que podran repercutir. Per què? Molt senzill. Per què hem d'obligar el subjecte passiu a repercutir l'impost? I si no el vol repercutir? Si el vol pagar ell, no ho pot fer? És obligatori? És a dir, feim obligatòria la repercussió de l'impost, però si el senyor que explota un "bingo" vol donar unes condicions millors als jugadors i vol pagar l'impost dels seus doblers, amb la seva llei no ho pot fer, l'ha de repercutir obligatòriament. Si posen "podrà repercutir", el pagarà el jugador que tenguí el premi o el senyor que tenguí el "bingo". Per què l'hem d'obligar? Només és això, basta llegir l'esmena per veure que el "repercutiran" és tan imperatiu que no permet variació, ni competència, ni res. I això ho proposen vostès, que teòricament són els defensors d'això.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr Capó.

EL SR CAPÓ I Galmés:

Moltes gràcies. Felicita el Sr Alfonso per la seva coherència, ara és el Sr Alfonso que conec. Efectivament, la Llei de Múrcia i la de Castella-La Manxa en lloc de dir "repercutiran" diuen "podran repercutir", vull dir que quan jo he dit que ens havíem inspirat en aquelles lleis, he dit, si ho recorda, que les havíem copiat, però millorant-les, i creim que amb el "repercutiran" queda millorada, perquè és més clar, tothom sap a què s'ha d'atendre i no es presta a falses interpretacions per problemes que es podrien presentar. Per tant, nosaltres no li donarem suport.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Diputat Sr Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr President. En aquest cas hem de felicitar l'esmena perquè no és gramatical ni lingüística, sinó de fons i molt subtil. Creim que en un règim de joc com el que debatem es podrà repercutir el preu precís i que el to d'ambigüitat és favorable a una llei millorada. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Jo crec que no hi ha debat, Sr Alfonso. Té la paraula.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Jo no recordava que la Llei de Múrcia digués "podran repercutir", Sr Capó, de veritat no ho recordava, crec que tècnicament és molt millor "podran repercutir", però res més. Així demostra que l'han copiada, però malament.

EL SR PRESIDENT:

Passam a votació l'esmena 2624 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 25. Vots en contra, 28. No hi ha abstencions. Queda rebutjada l'esmena que acabam de sotmetre a votació i passam a votar l'article 5, tal com ve al Dictamen de Comissió.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 28. Vots en contra, 25. No hi ha abstencions. Queda aprovat l'article 5 tal com ve al Dictamen de Comissió.

A l'article 6 hi ha mantenguda l'esmena 2625/90 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat Sr Josep Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr President, la 2625 i la 2626 constitueixen un sol cos. L'hem explicada, realment s'ha votat quan hem parlat de premis i no s'ha acceptat. Per tant, la nostra opinió és que això és el concepte tècnic de l'impost i que l'esmena ha de caigut.

EL SR PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr Alfonso. La 2625 i la 2626. Si no hi ha inconvenient, passam, idè, a votar els articles 6 i 7 conjuntament, ja que tots dos queden sense esmenes.

Sres i Srs Diputats que voten a favor dels articles 6 i 7, tal com vénen al Dictamen de Comissió, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 28. Vots en contra, 20. Abstencions, 5. Queden aprovats els articles 6 i 7, que acabam de sotmetre a votació.

A l'article 8 hi ha mantenguda l'esmena 2628...No? També decau? Hi ha l'esmena 2627, Sr Alfonso, que és "on diu 10, ha de dir 5".

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr President. Ha decaigut exactament igual. Tot és dins el conjunt de la filosofia.

EL SR PRESIDENT:

La 2628, ha decaigut? Totes, idò, no? O sigui que només queda vigent la de l'Exposició de Motius, Sr Alfonso?

(Pausa)

Sí, Sr Alfonso, té la paraula.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

De la primera part de la llei, sí, però després entram dins el Títol II del Projecte de Llei, on queden una sèrie d'esmenes vives.

EL SR PRESIDENT:

Els articles 8 i 9 es poden votar conjuntament, no? I l'11 i el 12. I els 13, 14 i 15, què? Té la paraula, Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr President, voldríem votar el 8 a part. Els 9, 10, 11 i 12 es poden votar conjuntament.

EL SR PRESIDENT:

Passam, idò, a votar l'article 8 del Dictamen de Comissió.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 33. Vots en contra, 20. No hi ha abstencions. Queda aprovat l'article 8, tal com ve al Dictamen de Comissió i passam a votar els articles 9, 10, 11 i 12. Si no hi ha inconvenient, ho farem conjuntament.

Sres i Srs Diputats que voten a favor dels articles 9, 10, 11 i 12, segons el Dictamen de Comissió, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar

drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 36. Vots en contra, cap. Abstencions, 17. Queden aprovats els articles que acabam de sotmetre a votació.

Als articles 13, 14 i 15 no hi ha esmenes mantengudes; procedeix sotmetre'ls directament a votació. Sí, Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr President. Es veu que no hi ha esmenes mantengudes, però a Ponència ens vàrem adonar - crec que tota la Ponència i Comissió - que hi havia un paràgraf que, clarament, posava els pèls de punta, i voldríem dur-ho a la consideració del Ple. Si li pareix bé, el llegiré - si em dóna permís, perquè no hi ha esmenes - però volem dir que ho voldríem votar tot, i sobretot aquest paràgraf, separatament.

Diu: "Seran responsables solidaris dels recàrrecs els propietaris i empresaris dels locals on es celebren els jocs". La veritat és que preocupa molt que un senyor que lloga un local a una empresa i aquesta no pagui els impostos, sigui responsable solidari de pagar l'impost que no ha pagat aquella empresa. Preocupa molt, jo crec que això és clarament anticonstitucional, no podem dir això de cap manera. M'agradaria que ho llevassin, perquè el propietari d'un local que el lloga a un altre no pot ser mai responsable solidari d'un impost que no paga aquest altre.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr Capó.

EL SR CAPÓ I GALMÉS:

Moltes gràcies, Sr President. Sí, aquest tema es va comentar dins la Comissió i nosaltres l'hem mirat perquè, de qualque manera, hi havia una certa preocupació. Aleshores, mirant un poc la legislació comparada, hem vist que la legislació estatal que grava els jocs de "suerte, envite o azar" ho posa exactament. Diu "serán responsables solidarios de la tasa los dueños y empresarios de los locales donde se celebren", article 3. La Llei de Castella-La Manxa també ho diu, la Llei de Múrcia també, i la Llei de València igual. Aleshores, em pareix molt bé que també ho tenguem. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Passam a votació, idò, els articles... Sr Alfonso, és que... Sí, té la paraula.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Volíem dir que pel fet que unes Comunitats hagin fet una cosa malament, nosaltres no ho hem de fer, i que, si pot ser, volem votar separatament aquest paràgraf, res més. Si no, es vota el conjunt, tampoc no passa res.

EL SR PRESIDENT:

La veritat és que jo crec que no es pot votar separatament, perquè si començam a votar article per article... Vostès prenguin la postura que creguin convenient. Podem votar el 14 separat, si vol, això sí. Passam a votar, idò, l'article 13 tal com ve al Dictamen de Comissió.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 33. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 20. Queda aprovat l'article 13 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar l'article 14.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 28. Vots en contra, 20. Abstencions, 5. Queda aprovat l'article 14 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar l'article 15.

Sres i Srs Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que voten en contra?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 33. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 20. Queda aprovat l'article 15 que acabam de sotmetre a votació.

A l'article 16 s'hi manté l'esmena 2629/90 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

La retiram.

EL SR PRESIDENT:

Retirada aquesta esmena, procedeix sotmetre a votació l'article 16. El volen votar per separat, Sr Alfonso, o el podem votar amb els 17, 18, 19 i 20? Passarem a votar, idò, els articles 16, 17, 18, 19 i 20, les Disposicions Addicionals Primera, Segona, Tercera i Quarta, i la Disposició Final i Annex del Dictamen. El Diputat Sr Capó té la paraula.

EL SR CAPÓ I GARMÉS:

Moltes gràcies, Sr President. En Comissió nosaltres havíem plantejat una esmena, que era una nova Addicional Quarta, que deia que el Govern pogués establir premis de cobrança. Aquesta esmena va ser derrotada i havíem fet una redacció que en principi és quasi similar. A veure si es podria debatre; si consideren que va bé li ho lliurarem i, si no, ho deixarem tal com està.

EL SR PRESIDENT:

L'article 123 del Reglament contempla que durant el debat la Presidència podrà admetre esmenes que tinguin com a finalitat esmenar errors o incorreccions tècniques, terminològiques o gramaticals. No crec que el cas sigui aquest, perquè si es va derrotar una esmena en Comissió i no es va mantenir el vot particular, jo no li ho puc admetre. Em sap molt de greu, però diu "només es podran admetre a tràmit esmenes de transacció entre les ja presentades". Que vostè recuperi un vot particular que no va fer en el moment oportú, primer hauríem de demanar als Portaveus si ho acceptem, però Reglament en mà és molt difícil. Sr Alfonso?

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Jo crec, Sr President, que vostè fa un favor a aquesta llei si no accepta aquesta esmena. No vull entrar en el debat, però fa un favor a la llei.

EL SR PRESIDENT:

Jo no li deman si faig favor o no el faig. Jo interpreto el Reglament, que és bastant clar, i només poden esmenar errors o incorreccions. Això no és un error ni una incorrecció; si em permet la paraula, en tot cas seria una insuficiència de la llei, cosa que el Reglament no contempla. El Sr Capó té la paraula.

EL SR CAPÓ I GARMÉS:

Moltes gràcies, Sr President. Efectivament, ens podríem acollir a aquest article si haguéssim presentat el vot particular, perquè seria una correcció tècnica. Efectivament és així, però si el Reglament ho diu, paciència, i si els altres Portaveus no ho admeten, paciència igualment.

EL SR PRESIDENT:

Jo li agraesc la seva comprensió, Sr Capó, perquè era un cas difícil. El Reglament, quan no és clar, es pot interpretar, però quan és clar la interpretació contrària és difícil. ¿Podem, idò, sotmetre a votació conjuntament tots els articles, Disposicions Addicionals, Disposició Final i Annex que he dit abans? L'Exposició de Motius no, perquè hi ha una esmena, Sr Alfonso. L'esmena a l'Exposició de Motius es manté, de moment, o també la podem votar...? També decau. Ho podem votar tot?

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr President. El nostre Grup també retira l'esmena a l'Exposició de Motius. Jo crec que era molt seriós tot aquest Projecte de Llei, però atès que el Grup POPULAR

no ha volgut entrar a discutir-lo en absolut, ni a Ponència, ni a Comissió, ni a Ple, nosaltres també retiram l'esmena de l'Exposició de Motius.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr Capó.

EL SR CAPÓ I GALMÉS:

Moltes gràcies, Sr President. Respecte de l'esmena de l'Exposició de Motius, no sé a què ve el raonament del Sr Alfonso. Aquesta esmena va ser transaccionada amb l'esmena 2607 del CDS, s'ha incorporat al Dictamen i figura talment en el Projecte de Llei actualment dictaminat. Per tant, no ens fa cap favor retirant-la, jo crec que ja s'hauria d'haver retirat abans perquè realment s'ha incorporat, transaccionada amb la 2607 del Grup CDS. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la votació. Deman a les Sres i Srs Diputats que votin a favor dels articles 16, 17, 18, 19, 20, de les Disposicions Addicionals Primera, Segona, Tercera i Quarta; de la Disposició Final i de l'Annex del Dictamen, així com de l'Exposició de Motius, tot tal com ve al Dictamen de Comissió, si es volen posar drets.

Sres i Srs Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 33. Vots en contra, 17. Abstencions, 3. Queden aprovats tots els articles, Disposicions Addicionals, Disposició Final, Dictamen i Exposició de Motius que acabam de sotmetre a votació, i queda aprovada la Llei sobre tributació dels jocs de sort, envit o atzar de les Balears.

Sres i Srs Diputats: Abans d'aixecar la sessió i per previsions de temps, voldria anunciar que si no hi ha modificacions en el calendari previst per a la tramitació del Projecte de Llei de Pressuposts, tendriem els Plenaris de Pressuposts els dies 18, 19 i 20 del mes de desembre.

Sres i Srs Diputats, s'aixeca la sessió.